

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 12/2018 - 42 pàgines
Sessió ordinària del dia 21 de juny del 2018

El dia 21 de juny del 2018, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall, (nou hemicicle), el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 56/2018, que és el següent:

1- Examen i votació de la presa en consideració de la Proposició de Llei qualificada de transparència i accés a la informació.

2- Examen i votació de l'esmena a la totalitat presentada pels M. I. Srs. Gerard Alís Eroles, Rosa Gili Casals i Pere López Agràs, consellers generals del Grup Parlamentari Mixt, al Projecte de Llei qualificada de modificació de la Llei 18/2017, del 20 d'octubre, qualificada de transferències als comuns.

3- Examen i votació del Projecte de Llei de l'ensenyament superior.

4- Examen i votació del Projecte de Llei de la Universitat d'Andorra.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Vicenç Mateu Zamora i Mònica Bonell Tuset, Síndic General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Miquel Aleix Areny
M. I. Sr. Gerard Alís Eroles
M. I. Sr. Marc Ballestà Alias
M. I. Sr. Josep Anton Bardina Pau
M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset
M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot
M. I. Sr. Joan Carles Camp Areny
M. I. Sr. Ferran Costa Marimon

M. I. Sr. Carles Enseñat Reig
M. I. Sr. Antoni Fillet Adellach
M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández
M. I. Sra. Sofia Garrallà Tomàs
M. I. Sra. Rosa Gili Casals
M. I. Sr. Carles Jordana Madero
M. I. Sr. Pere López Agràs
M. I. Sr. Josep Majoral Obiols
M. I. Sra. Maria Martisella González
M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
M. I. Sr. Antoni Missé Montserrat
M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud
M. I. Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells
M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora
M. I. Sra. Judith Pallarés Cortés
M. I. Sra. Meritxell Palmitjavila Naudí
M. I. Sr. Josep Pintat Forné
M. I. Sra. Patrícia Riberaigua Marme
M. I. Sr. Justo Ruiz González

També hi és present el M. I. Sr. Antoni Martí Petit, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Maria Ubach Font, Ministra d'Afers Exteriors; Xavier Espot Zamora, Ministre d'Afers Socials, Justícia i Interior; Francesc Camp Torres, Ministre de Turisme i Comerç; Jordi Torres Falcó, Ministre d'Ordenament Territorial; Sílvia Calvo Armengol, Ministra de Medi Ambient, Agricultura i Sostenibilitat; Eric Jover Comas, Ministre d'Educació i Ensenyament Superior; Olga Gelabert Fàbrega, Ministra de Cultura, Joventut i Esports; Carles Àlvarez Marfany, ministre de Salut i Eva Descarrega García, ministra de Funció Pública i Reforma Administrativa.

Assisteix també a la sessió el Sr. Josep Hinojosa Besolí, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Joan Carles Camp Areny, secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 9.35h)

El Sr. síndic general.

S'obre la sessió.

Bon dia a tothom.

Passem doncs al primer punt de l'ordre del dia.

1- Examen i votació de la presa en consideració de la Proposició de llei qualificada de transparència i accés a la informació.

La proposició de llei fou publicada en el Butlletí número 43/2018 del 15 de maig. El criteri del Govern ha estat publicat en el Butlletí número 52/2018 del 7 de juny.

Intervé pel Govern per llegir el criteri, el Sr. Toni Martí.

Sr. cap de Govern, teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern ha examinat la Proposició de llei qualificada de transparència i accés a la informació presentada pel Grup Parlamentari Liberal i, d'acord amb el que disposa l'article 103.2 del Reglament del Consell General, manifesta el seu criteri sobre la proposició de llei esmentada, basant-se en les següents consideracions:

La proposició de llei que se sotmet a la consideració del Govern adreça oportunament una qüestió cabdal en les societats democràtiques: La recerca d'un equilibri entre els principis de publicitat i transparència que han de regir l'actuació dels poders públics i la confidencialitat o reserva de determinades informacions; una confidencialitat o reserva que estaria motivada per raó de la pròpia naturalesa de la informació o bé per col·lisió del principi de transparència amb altres principis igualment fonamentals.

Tal i com la proposició de llei reconeix de forma implícita, una part important de l'excepció al principi de transparència ja va quedar regulada el 2003 per la llei qualificada de protecció de dades personals.

En efecte, l'esmentada llei ja estableix un deure de secret per a una informació que, per la seva naturalesa personal, ha de romandre en la confidencialitat.

L'ordenament jurídic andorrà no disposa, per ara, d'una regulació sistemàtica per a la resta d'informació que, -més enllà de les dades de caràcter personal-, pugui ser considerada com a reservada.

Hi ha, -això sí-, regulacions sectorials que, a judici del Govern, haurien d'integrar-se i no contradir-se amb la regulació general que l'esmentada proposició de llei pretén assolir.

Per tant, el Govern considera positiu que es procedeixi a una regulació global de la transparència i l'accés a la informació, que acoti els supòsits i procediments en què una informació pot ser declarada de caràcter reservat.

La proposició de llei anomena un llistat no exhaustiu de matèries susceptibles de ser declarades com a informació reservada, entre les quals hi figuren la seguretat civil, les relacions internacionals, la seguretat nacional, els sistemes de telecomunicacions i la producció de signes monetaris i títols d'Estat.

Com que el llistat té un caràcter enunciatiu i no limitador, s'entén que aquesta enumeració té principalment un caràcter orientatiu.

En canvi, el llistat de matèries sobre les quals no es podrà dictar reserva té una major efectivitat jurídica. En aquest sentit, el Govern comparteix a grans trets la prohibició que qüestions com la violació de drets i llibertats fonamentals, les condicions mediambientals, els accidents, catàstrofes i perills, el nivell de vida i l'assistència social i mèdica o el mercat laboral no puguin fer objecte d'una excepció al principi de transparència.

També sembla pertinent la definició de les institucions competents per declarar una informació com a reservada, així com l'establiment d'un procediment per a aquesta declaració.

Més discutible sembla el període màxim de 5 anys que la llei estableix per a la protecció de la informació reservada. A parer del Govern, seria convenient preveure la possibilitat de prorrogar aquests terminis, amb causa justificada.

D'altra banda, l'accés a la informació reservada de forma il·limitada que l'article 8 preveu per al Govern, els comuns i, -encara amb més èmfasi-, per al Consell General, podria arribar a contradir-se precisament amb la classificació de determinada informació com a reservada.

Un cop assumit que, en determinats supòsits i mitjançant un procediment acotat, determinada

informació ha de fer objecte d'un deure de secret i reserva, sembla contradictori que determinades institucions tinguin un accés il·limitat a aquesta informació. Especialment quan diverses regulacions sectorials ja vigents, -i perfectament homologades amb els estàndards internacionals-, preveuen que el deure de secret i de reserva sigui oposable a qualsevol institució o autoritat aliena a l'organisme que custodia la informació.

En aquesta mateixa línia, el criteri del Govern és igualment contrari a les disposicions finals segona, tercera i quarta que aixequen el deure de secret i confidencialitat de la Unitat d'Intel·ligència Financera (UIFAND), de l'Agència Estatal de Resolució d'Entitats Bancàries (AREB) i de l'Institut Nacional Andorrà de Finances (INAF).

Aquest aixecament del deure de secret de forma indiscriminada davant de qualsevol demanda d'informació del Consell General és contrari a la legislació vigent, també als tractats internacionals i als principis fundacionals dels organismes multilaterals de governança financera i de lluita contra el blanqueig de capitals.

L'existència de la UIFAND es fonamenta en les 40 recomanacions aprovades el 2012 pel Grup d'Acció Financera (GAFI), així com en l'Acord Monetari subscrit entre Andorra i la Unió Europea el 2011 i les directives europees que se'n deriven.

Així mateix, l'actuació de la UIFAND també està regulada per la seva pertinença al grup Egmont, que aplega les unitats d'intel·ligència financera de diferents països, i pels acords de cooperació bilateral que la UIFAND ha signat amb un total de 25 jurisdiccions.

Les recomanacions del GAFI, les directives europees, els principis del Grup Egmont i els convenis bilaterals coincideixen en posar l'èmfasi en la confidencialitat de la informació, en la prohibició de facilitar aquesta informació a altres institucions i en l'autonomia de les unitats d'intel·ligència financera per gestionar aquesta informació sense ingerències polítiques.

L'AREB, per la seva banda, es regeix per la Llei 8/2015, que no és altra cosa que la transposició de la Directiva 2014/59 del Parlament Europeu i del Consell, que Andorra ha assumit en virtut de l'Acord Monetari amb la Unió Europea signat el 2011.

Són aquesta Directiva i la Llei que la transposa les que estableixen el deure de secret dels membres de l'AREB i el caràcter confidencial de la informació que gestionen.

Així mateix, les Directrius de l'Autoritat Bancària Europea que desenvolupen la Directiva 2014/59 estableixen molt clarament que la informació en cap cas pot ser revelada, -ni tan sols de forma genèrica i ni tan sols de forma anònima-, quan afecta a menys de tres entitats bancàries o quan, -malgrat afectar-ne a més-, hi ha un elevat risc d'identificació de les mateixes.

Finalment, l'INAF està regulat per la seva pròpia llei, -la Llei 10/2013-, i pels principis i el protocol d'entesa de l'Organització Internacional de Comissions de Valors Immobiliaris (IOSCO), de la qual Andorra forma part en virtut de l'Acord Monetari amb la UE.

La llei reguladora de l'INAF és clara a l'hora d'establir que aquest organisme només pot intercanviar informació amb l'autoritat judicial penal o amb l'autoritat encarregada de lluitar contra el blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme.

Així mateix, els principis i el protocol de l'IOSCO estableixen que la informació de què disposa l'INAF només pot ser utilitzada per a la finalitat per a la qual aquesta informació va ser recaptada, -és a dir, la supervisió financera-, o bé per a procediments d'inspecció en l'àmbit civil o administratiu i l'assistència a una causa penal.

És evident que el Consell General és sobirà per modificar les lleis reguladores de la UIFAND, l'AREB i l'INAF i per introduir un aixecament general del deure de secret davant les demandes d'informació dels consellers. Però una modificació d'aquest tipus no es podria fer sense contravenir, al meu punt de vista, greument els tractats internacionals subscrits per Andorra i els estàndards internacionals en la matèria.

Aquesta contravençió greu dels tractats i estàndards internacionals repercutiria molt negativament en la credibilitat i la imatge internacional del país, així com en la seguretat jurídica i estabilitat de la plaça financera i de l'economia andorrana en el seu conjunt.

D'altra banda, les disposicions finals segona, tercera i quarta de la proposició de llei anul·len l'autonomia de la UIFAND, l'AREB i l'INAF a l'hora de gestionar la seva pròpia informació, posant així en entredit la independència d'aquests tres organismes. El Govern es veu en l'obligació de recordar que la UIFAND és el màxim responsable de la lluita contra el blanqueig de capitals, que l'AREB és un organisme clau per fer front a crisis sistèmiques de la plaça financera i que l'INAF és el màxim supervisor en matèria financera.

Garantir doncs la independència d'aquestes tres institucions i evitar qualsevol tipus d'ingerència

política en el desenvolupament de l'alta missió que tenen encomanada també són elements claus per a la qualitat democràtica del país.

Ja en un pla més tècnic: En el cas de la disposició addicional segona, a més, el Govern es veu en l'obligació de fer notar al grup parlamentari que impulsa la proposició de llei que es pretén modificar un article que ja no està en vigor.

La disposició final segona afirma modificar l'article 54 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional, del 29 de desembre del 2000. Però de l'esmentada llei només continuen en vigor els articles 1 a 39, ja que la resta van quedar derogats amb la publicació de la Llei 14/2017, aprovada encara no fa un any per aquest mateix Consell General.

El Govern entén que, -en tot cas- l'article que la disposició final segona hauria de modificar seria l'article 60 de la Llei 14/2017; una modificació que l'Executiu tampoc no compartiria per les raons suara esmentades.

Per tot l'exposat, el Govern considera adequat procedir a la regulació del principi de transparència i l'accés a la informació i, -amb les reserves ja manifestades-, valora positivament la presa en consideració d'aquesta proposició de llei.

Aquest és el criteri del Govern Sr. síndic.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Intervé ara per presentar la proposició de llei, en representació del Grup Parlamentari Liberal, el conseller, Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

El dret d'accés a la informació pública és un dret que permet d'altres drets, i a més assegura i enforteix la participació ciutadana en la vida política.

És necessari treballar des dels estaments públics en favor d'unes institucions transparents que permetin un enfortiment dels valors i la governabilitat democràtica de la nostra societat.

El nostre posicionament sobre l'accés a la informació parteix de la defensa de l'interès general, doncs no concebem un Estat amb secrets o informacions privilegiades ja que això podria representar que s'actua en funció d'algun interès particular.

Ara bé, entenem i acceptem excepcions a aquest principi sempre que aquestes es sustentin en el propi interès general dels ciutadans o per raons d'Estat.

L'accés a la informació permet la connexió dels ciutadans a les decisions de l'Estat, augmentant la confiança dels propis administrats envers les institucions gràcies a la transparència que es genera.

Per aquesta raó és indispensable facilitar l'accés a la informació amb l'objectiu de potenciar la relació Estat/ciudadà passant de polítiques passives a polítiques actives de transparència.

D'altra banda, amb el text presentat el Grup Liberal, pretenem solucionar les dificultats que els consellers generals hem viscut durant aquesta legislatura per poder tenir accés a la informació.

Una situació que al nostre criteri la constitució no permet, doncs en opinió del Grup Liberal estem parlant d'un dret dels càrrecs electes. Era necessari superar aquesta situació i aportar propostes per sortir d'aquest bloqueig.

La responsabilitat de control i impuls a l'acció de Govern que recau sobre els consellers generals requereix un accés a tota la informació sota uns principis de confidencialitat i privacitat.

Els buits legals que en ocasions s'han argumentat per limitar aquest accés, o el fet que alguns organismes permetin guardar secret per les seves pròpies lleis s'ha convertit en un obstacle que no és del tot insalvable.

Per aquesta raó, hem proposat els criteris, els paràmetres i l'organisme, que podrien permetre complir, amb el deure d'accés a la informació dels càrrecs electes tot mantenint la confidencialitat que la informació sensible requereix.

Entenem que queda exclosa d'aquesta consideració tota aquella informació que estigui sota un sumari judicial.

Del criteri del Govern se'n desprèn que la voluntat de regular l'accés a la informació és compartit, cosa de la que ens n'alegrem, amb algunes reserves respecte a la informació de certs organismes que el Govern entén que ha de continuar quedant al marge.

Aquí voldria fer un incís sobre el criteri que ha manifestat el cap de Govern. Es referia a l'aixecament d'informació de forma indiscriminada doncs que se'n podia desprendre de la interpretació de la llei que nosaltres hem presentat. No és el cas, hem acotat sempre amb quins principis i sota quins criteris s'hauria de poder tenir accés a aquesta informació i no pas d'una manera indiscriminada com semblaria que ha interpretat el Govern del nostre criteri o de la nostra llei. No perseguim un

aixecament indiscriminat sinó un accés a la informació sempre sota uns paràmetres i sota unes condicions i uns criteris que estan reflectits o hem intentat reflectir en el text legislatiu.

Si el text finalment és admès a tràmit estic convençut que els grups parlamentaris farem l'esforç per trobar el punt d'entesa i l'equilibri que permeti tenir una major transparència i preservar el dret a la informació i el dret a la reserva també.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

És ara el torn del Grup Parlamentari Mixt, Sra. Sílvia Eloïsa Bonet, teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

La transparència, l'accés a la informació pública i les normes de bon govern han de ser els eixos fonamentals de tota acció política. Només quan l'acció dels responsables públics se sotmet a escrutini, quan els ciutadans poden conèixer com es prenen les decisions que els afecten, com es gestionen els fons públics o sota quins criteris actuen les institucions, parlem de la situació en la qual els poders públics donen resposta a una societat cada cop més crítica, exigent i que demana més participació.

Els països amb majors nivells en matèria de transparència i normes de bona governança compten amb institucions més fortes, que afavoreixen el creixement econòmic i el desenvolupament social. En aquests països, els ciutadans poden jutjar millor i amb més criteri la capacitat dels seus responsables públics i decidir en conseqüència. Permetent una millor fiscalització de l'activitat pública contribuint a la necessària regeneració democràtica, i es promou l'eficiència i l'eficàcia de l'Estat i s'afavoreix el creixement econòmic.

Aquest principi no ha de ser contrari a la confidencialitat o a la reserva de determinades informacions considerades de caràcter reservat.

Cal assenyalar que tots els països disposen d'un camp d'activitats de l'Administració o d'òrgans afins en els quals s'imposa diferents nivells de protecció de la informació considerada d'Estat.

Aquesta situació ens planteja la pregunta d'on es troba el límit?

Aquesta proposició de llei estableix determinats límits que ens caldrà analitzar de forma acurada si

lesionen o no les exigències internacionals fruit de la nostra participació en determinats organismes.

La regulació d'aquests límits resulta imprescindible, motiu pel qual el meu vot serà favorable a la presa en consideració.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pel Grup Mixt també, per SDP, Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

La proposició de llei que es presenta neix de ben segur d'una voluntat que comparteixo.

Aconseguir que el Govern doni compliment a la seva obligació constitucional de permetre als consellers generals d'exercir plenament la seva missió, el seu dret d'impuls i control de l'Executiu, un dret reconegut explícitament tant en l'article 50 de la Constitució com en l'article 5 del Reglament del Consell General, i cito: "*Per l'acompliment de l'activitat parlamentària els consellers generals tenen el dret a què l'Administració pública ens faciliti les dades, informes o documents que obren en el seu poder. La sol·licitud es realitzarà a través del síndic general*".

Portem gairebé tres anys i mig d'una legislatura en la qual el Govern ha menystingut amb prepotència i fatxenderia el dret dels consellers generals de l'oposició a obtenir informació de les dades, informes o documents que obren en poder de l'Administració pública, i l'Administració pública no és solament el Govern i els seus ministeris, també són Administració pública la CASS, l'INAF, l'AREB, la UIFAND, FEDA i STA. En aquest context d'incompliments reiterats no ens va pas semblar una bona idea la proposta d'aquest nou text legislatiu. No ens ho va semblar perquè obria la porta a què el Govern i el seu grup parlamentari aprofitessin per deixar assentades en la norma restriccions i limitacions del dret de control que tenim els consellers generals de l'oposició i així sembla que ho volen fer. El criteri formulat pel Govern el dia 7 de juny que ens acaba de llegir el Sr. cap de Govern sobre aquesta Proposició de llei ens ho confirma.

Pretendre el Govern que cal mantenir opacitat absoluta en l'accés millor dit, que cal impedir l'accés al Consell General a informacions relatives a la UIFAND, l'AREB i l'INAF, i ho fa prenent que el control del Consell General anul·laria l'autonomia d'aquestes entitats públiques. L'autonomia -per molt que el Sr. Martí no ho vulgui entendre- no està gens renyida amb el control parlamentari. Pot ser fins i tot

un major control del Consell que reforçaria l'autonomia d'aquelles entitats front a les intromissions freqüents que hi fa precisament el Govern. Tot apunta doncs, en el cas que la proposició sigui presa avui en consideració, a un escenari en el qual el Govern i el grup parlamentari de la majoria modificarien el projecte per a reforçar no pas el control parlamentari sinó per a consolidar el seu menys teniment actual. Passaríem així d'una situació d'evident incompliment de l'article 5 del Reglament del Consell i de menys teniment clar de l'article 50 de la Constitució per part del Govern i de diverses administracions públiques, especialment l'INAF, l'AREB i la UIFAND a una consolidació normativa de l'existència d'administracions públiques inaccessibles al control del Consell General. En aquestes condicions no puc pas prendre en consideració una proposició que té anunciada una fi ben contrària a la seva motivació inicial que, insisteixo, compartia en bona part.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És ara el torn dels consellers del PS, dins del Grup Mixt.

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

L'accés a la informació ha sigut complicat aquesta legislatura, i entenem que d'aquí la motivació de presentar aquesta Proposició de Llei.

Certament hem passat moments difícils i evidentment em refereixo a la crisi de la nota del FinCEN i les conseqüències relacionades amb tot el que ja sabem pel món bancari i per BPA.

Tot i reconèixer aquesta circumstància, els consellers generals hem patit un cert obscurantisme en relació a informació reclamada per entendre i analitzar els fets anteriors a aquella crisi i tenir eines per a encarar el futur i treballar perquè el nostre país no hagi de passar mai més per situacions com aquestes que tant mal ens han fet.

Malgrat haver mostrat responsabilitat política i haver recolzat una Llei de l'AREB a corre cuita que podia aprovar tranquil·lament el grup de DA tenint majoria absoluta, molts dels consellers generals ens vam mullar pel que vam considerar el millor pel país.

Una llei que alguns contesten amb més o menys raó. Una llei que vam aprovar fent costat a un Govern que passava per un moment difícil, segur, un Govern

però que quan ja no ens va necessitar va oblidar la bona predisposició a la transparència envers a aquells que hi vam ser quan se'ls hi va demanar i que recordo -perquè penso que és molt important-, són persones jurades i elegides pel poble andorrà.

A més, sense tractar-se de temes tan delicats com la crisi bancària del 2015 també ha passat altres vegades que Govern no ens ha lliurat la informació demanada i algunes vegades ens ha convidat només a anar-la a veure a Govern. Això va passar la legislatura passada i aquesta també.

Senyors i senyores, consellers i conselleres, això no és acceptable.

Parlava fa poc de les nostres obligacions constitucionals com a parlamentaris. Un Govern no té a dia d'avui legitimitat per a negar-nos o limitar-nos l'accés a la informació salvat d'alguna excepció molt excepcional de les quals parlarem si aquesta Proposició de llei tira endavant.

Des del PS pensem que la ciutadania del Segle XXI, senyors de DA, com és normal cada dia exigeix més transparència, més participació i més informació per part dels seus governants. Per això considerem que si ha d'haver-hi matèries declarades com a informació reservada aquestes han de ser les mínimes possibles i amb la màxima justificació.

Així, avui els tres consellers socialdemòcrates donarem suport a la tramitació d'aquest text legislatiu. Votarem a favor de la seva presa en consideració perquè pensem que és un tema del qual hem de parlar i treballar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

També dins del Grup Mixt, pels consellers d'Unió Laurediana-Independents de La Massana, Sr. Josep Pintat teniu la paraula.

El Sr. Josep Pintat:

Gràcies Sr. síndic.

L'objecte de la present Proposició de llei és regular l'accés a la documentació que es troba en possessió de l'Estat inclosa la informació de caràcter reservat.

Actualment no existeix una regulació general del règim de confidencialitat de la informació de les institucions públiques en l'ordenament andorrà, ni tampoc del seu règim d'accés.

Al llarg d'aquesta legislatura, ha estat recurrent, veure no resoltes demandes d'informació efectuades pels consellers generals o durant els treballs de la Comissió Especial de vigilància i Prevenció de Risc

per a l'Estabilitat Financera, els responsables d'algunes entitats de dret públic com l'INAF, la UIFAND o l'AREB s'acullen al deure de confidencialitat, que llurs lleis reguladores els imposen, per evitar respondre a les preguntes dels consellers generals, o bé, per no lliurar certa informació, fet que limita les facultats d'informació i control dels consellers generals respecte de les actuacions d'aquestes entitats.

Per una altra banda, els mateixos treballs de modificació del Reglament del Consell General, també cerquen regular aquesta qüestió. Però entenem que és necessària una regulació específica que estableixi les condicions per les quals la informació i/o la documentació s'ha de trametre als consellers generals.

El propi criteri de Govern en la presa en consideració d'aquesta Proposició de Llei planteja la recerca d'un equilibri entre els principis de publicitat i transparència que han de regir l'actuació dels poders públics i la confidencialitat o reserva de determinades informacions.

Els consellers d'Unió Laurediana + Independents de La Massana compartim aquesta necessitat i per això, votarem a favor de la presa en consideració de la present llei.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Demòcrata, té la paraula la consellera, Sra. Maria Martisella.

La Sra. Maria Martisella:

Gràcies Sr. síndic.

El Grup Parlamentari Demòcrata és partidari de la transparència i de l'accés a la informació i ja anuncio des d'ara que votarà favorablement a la presa en consideració de la present Proposició de llei.

No obstant això, la Proposició de Llei ens genera alguns dubtes però que en els treballs en comissió a través de les esmenes presentades ja debatrem en profunditat.

A tall d'exemple i sense ser exhaustiva, exposaré els següents punts. Ens genera dubte que el comuns puguin declarar la informació reservada tal i com ho tenen definit en la seva proposta. Tant la documentació relacionada amb la seguretat, com amb la defensa com els interessos en general del Principat al nostre entenem que és competència de Govern.

Ens genera dubte també la interpretació que fan a la Llei del concepte "transparència i accés a la informació per part de la ciutadania": cal interpretar que es tracta únicament d'obligacions d'informació per part de les institucions públiques o bé cal interpretar que el ciutadà té dret d'accés directament a la informació tal i com en la legislació comparada està regulat?

Ens genera dubte, així mateix, l'enumeració dels actes que queden prohibits de ser classificats com a informació reservada d'Estat: cas que es plantegi la necessitat de declarar secreta una informació a partir d'alguna afectació d'una situació imprevista interna, com s'actuaria? No es podria doncs classificar com a reservada? Creiem que la Llei no hauria de ser tan taxativa, en tot cas, en els treballs en comissió com he dit, ja aprofundirem en molts d'aquests aspectes.

D'altra banda, pel que fa al termini que una informació ha de romandre classificada com a informació reservada, creiem que el termini de cinc anys és suficient com a regla general. Si bé, en certs casos entenem que seria necessari poder-lo ampliar.

Pel que fa a les disposicions finals relatives a la UIF, a l'AREB i a l'INAF, des del Grup Parlamentari Demòcrata entenem que les limitacions d'entregar la documentació vénen donades per la normativa internacional i en aquests casos cal respectar-la.

Tal i com ha dit el cap de Govern, l'aixecament del deure de secret implicaria contravenir greument en els tractats internacionals i doncs, posar en dubte la nostra credibilitat com a Estat a l'hora de respectar els nostres compromisos internacionals. Per tant, en aquest supòsit el Grup Parlamentari Demòcrata s'adhereix plenament al manifestat pel cap de Govern.

Dit això, la Proposició de Llei que prenem avui en consideració hauria de portar-nos, al meu entendre, a un exercici de reflexió i fins i tot d'autocrítica o d'autolimitació.

Efectivament, i tenint en compte que els consellers generals tenim un accés privilegiat a la informació, trobo a faltar en aquesta Proposició de Llei la referència a l'ús o mal ús que puguem fer de tota la documentació que ens és facilitada per raó del nostre càrrec. I no únicament un procediment sancionador quan es revela informació declarada com a informació reservada.

El que dic no són paraules en va, sinó que aquesta legislatura hem viscut situacions on s'ha utilitzat informació i documentació, únicament en mans de consellers generals, per finalitats altres que les de control i fiscalització a Govern. Entenc que recau sobre cadascun de nosaltres, dels 28 consellers que estem avui aquí, el deure de diligència i de

responsabilitat inherent al nostre càrrec com a persones jurades, i que en cap cas contravé al principi de transparència i publicitat que aquesta Llei recerca.

Per tant, com he dit a l'inici de la meua intervenció el Grup Parlamentari Demòcrata votarà favorablement a la presa en consideració.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Demanaria al Govern si desitja intervenir...

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

La veritat és que no tenia previst intervenir perquè el criteri del Govern a més és un criteri que jo penso que és positiu i tenim el legítim dret de donar la nostra opinió i per això es demana el criteri.

Jo em pensava que amb una llei que el Govern, a més a més, hi dona el seu vist i plau no trobaríem el que és un clàssic en aquesta casa, d'expressions que jo penso que estan fora de lloc. Jo al Sr. Víctor Naudi el conec des de fa molt de temps i sé que és una expressió seva de tota la vida quan diu "fatxenderia" i "prepotència", això és una cosa que utilitza molt. De vegades es diu que un llegeix el que escriu, però en aquest cas no, és una cosa que vostè des de fa molt de temps sempre ha empleat.

I la Sra. Rosa Gili em diu: "una opacitat", i jo ho puc entendre tot però, a veure, anem a aclarir-nos perquè no hi hagi malentesos. Nosaltres recolzem aquesta Llei, Sr. Gallardo, i la recolzem però el que no es pot dir és que el Govern quan fa el seu criteri amb organismes com l'INAF, la UIFAND o l'AREB ho fa per caprici per no donar informació, però és que ni tan sols el Govern té accés a la informació confidencial que està en poder de la UIFAND, de l'INAF i de l'AREB... potser que els ciutadans ho sàpiguen.

Perquè a mi en dona la sensació que sembla que vostès parteixen de la base que la UIFAND, l'INAF i l'AREB no ens volen donar una informació que el Govern sí que té... i el Govern no la té! Perquè el Govern és un tercer igual que ho és el Consell General i per tant no té accés a la informació confidencial en matèria de supervisió financera, de resolució d'entitats bancàries perquè té la seva independència, i amb això hem d'estar tots d'acord, o la lluita contra el blanqueig de capitals.

Jo penso que un dels factors... i això no és negar la transparència perquè nosaltres aquesta Llei felicitem la iniciativa del Grup Parlamentari Liberal, però també un dels factors per tenir una bona democràcia, entenc jo, és disposar del que jo diria un bon sistema... com ho diria... de contrapesos democràtics, no? Una mica perquè cap institució tingui uns poders il·limitats. I jo penso que ni tan sols el Consell General, ni el Govern que si tenen alguns d'aquests una legitimació, més al Consell General que és la representació del poble andorrà més que el Govern, que emana de la voluntat del Consell General, tenen evidentment una legitimitat democràtica inqüestionable. Però jo penso que tampoc poden tenir uns poders il·limitats d'informació perquè hem de complir tractats internacionals, i perquè jo penso que tenir accés a tot el que és confidencial seria una mena de poder il·limitat i sobretot seria una falta de respecte, -i ja sé que no ho fa en aquest sentit,- a textos que nosaltres hem votat. No facin dir al Govern el que no vol.

Jo no sé quina és la solució del que és el criteri de Govern per buscar solucions perquè no se'ns pugui dir termes com "fatxenderia", "prepotència" o "opacitat absoluta". Nosaltres, Sr. Gallardo, hem fet un criteri positiu i a més ho hem dit i valorem la seva proposta. Vostè ha tingut una intervenció molt correcta, tots l'hem tingut però jo he volgut aquí, que no ho tenia previst, que de tot no se'n pot fer polèmica. Nosaltres, penso que el que hem exposat, el perquè del nostre criteri està raonat, però no està raonat des d'un punt de vista de què el Govern no vol donar una informació, és que el Govern no la té la informació però sobretot tots i cada un de vosaltres també penso que tenim un legítim dret... -jo penso que tenim una obligació més que un legítim dret-, de respectar també els tractats internacionals i també els convenis que firmen aquestes institucions per exemple, per parlar d'una, de la UIFAND amb el grup Egmont. Perquè la gent ens entengui, hi ha informacions que es passen entre unitats financeres dins de l'acord Egmont que solament tenen aquestes unitats financeres, i quan se les passen hi ha un compromís de qui passa informació que no es desvetlli la informació passada.

Jo saludo la proposta que fa... la Proposició de Llei que fa el Grup Parlamentari Liberal i penso que era necessària perquè no se'ns pugui dir i acotar una mica totes aquestes diferents polèmiques, però si polèmiques hi han hagut i si en algun moment, Sra. Rosa Gili, alguna informació no ha vingut, és possible! Però quan es parla d'organismes majors com aquests, no és que no vulguem donar la informació, és que el mateix Govern tampoc la

disposa i a mi em sembla que també era important fer aquest aclariment davant del Consell General.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Altres intervencions per part del Grup Parlamentari Liberal...

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Hagués volgut agrair el suport de tota la Cambra però no podrà ser, per tant, agrairé grup per grup, o conseller per conseller i rebetré una mica doncs alguns dels arguments que hem manifestat.

A la Sra. Sílvia Bonet agrair el seu suport i dir-li que compartim bona part dels seus neguits i de les motivacions que ha presentat. Entenem que és un text que d'admetre's a tràmit doncs requereix un treball en comissió i que de ben segur tots els que tinguem interès en què prosperi treballarem doncs perquè sigui un text que tingui el consens de tots, potser no del grat al 100% de tots, però com a mínim continuï tenint aquest suport que em sembla que avui sí que té en la seva admissió a tràmit.

El conseller Víctor Naudi, doncs lamento que finalment no pugui donar suport a l'admissió a tràmit. Entenc doncs que pel que ha dit comparteix la motivació però li preocupa, -i si no és així ja em corregirà-, que la tramitació acabi fent, i el treball en comissió acabi fent un text més restrictiu, o més restringit del que a l'origen es persegueix.

Jo també crec que hem de ser coneixedors, que també existeixen estàndards internacionals que limiten també finalment o que podrien validar finalment, o no, si el text establís una limitació tal fins al punt que no compleixin o que no es complís l'accés a la informació que des d'un punt de vista internacional organismes com el Consell d'Europa preveu que hi siguin.

Per tant jo crec que si l'objectiu és compartit, és una llàstima que finalment no puguem aportar per intentar fer que aquest text realment persegueixi i intenti solucionar, com he dit en la meua primera intervenció, situacions que de vegades també responen a buits legals o interpretació que es poden fer perquè no queden legislativament molt definides les competències que uns i altres reclamem.

Als consellers del Partit Socialdemòcrata, doncs, agrair el seu vot favorable i dir-li que compartim bona part dels seus arguments. De fet és una de les preocupacions i motivacions que ens va impulsar a

presentar aquest text legislatiu. Com també compartir, com no pot ser d'una altra manera, amb els consellers d'Unió Laurediana-Independents de la Massana, doncs, aquest suport i aquesta preocupació. De fet, una des les motivacions parteix, també, i rau en ella l'explicació del perquè també els consellers del Grup Parlamentari Liberal vam decidir abandonar la Comissió Especial, i és aquesta limitació que moltes vegades ens hem trobat tots a tenir accés a la informació.

Ho lligo amb la intervenció de la conseller Maria Martisella a la que vull agrair a ella i al seu grup, doncs, també el suport a l'admissió a tràmit. Entenc quines són les limitacions o els dubtes o les reserves que manifesta. Es pot treballar perfectament en el si de la comissió. Estic convençut que així ho farem. Intentant acostar postures. Segurament, arribarà un punt en el qual, doncs, finalment, no ens podem acostar més perquè ningú voldrà renunciar a allò que creu que és essencial, i això és totalment respectable.

Li recullo el guant sobre les mancances que vostès han detectat, si s'han de treballar. Quan nosaltres vam posar un reglament sancionador pensàvem que podia ser limitador, doncs, perquè no se'n fes un mal ús d'aquesta informació que vostès els hi preocupa. De fet estem d'acord que no se'n pugui fer un mal ús i que, per tant, la informació s'ha d'utilitzar per allò, doncs, que el control i l'impuls que els consellers han de fer, doncs, justificar que tinguem accés a aquesta informació.

Jo crec que una de les coses que ha dit sí que la voldria matisar. Jo crec que no tenim un accés privilegiat a la informació. De fet ens hem trobat en aquesta legislatura, ens hem trobat amb mancances, ens hem trobat amb limitacions, no només els consellers de l'oposició, els mateixos consellers de la majoria que també formen part, per exemple, de la Comissió especial, ho han detectat. És una dificultat que ha impedit, realment, doncs, que per exemple el treball d'aquesta Comissió pogués ser més aprofundit des del nostre punt de vista i pogués ser més profitós, també, amb l'objectiu que perseguia inicialment.

Nosaltres quan parlem d'accés a la informació, de la informació que tenen organismes com l'AREB, l'AFA o la UIFAND, que potser vostès interpreten que nosaltres hem de tenir accés o defensen que tinguem accés a tota la informació que tenen aquests organismes.

Nosaltres la volem acotar aquesta informació. No estem parlant de tota la informació que tenen aquests organismes. Però crec que hem d'intentar trobar l'equilibri entre aquella informació que tenen i gestionen aquests organismes i que pot tenir un impacte en temes d'Estat de tota la informació que

gestionen, que no necessàriament els consellers, ha de formar part del nostre interès ni del nostre control i impuls a l'acció del Govern o de les institucions.

I aquesta és la línia que a nosaltres ens agradaria treballar i la que ens agradaria explorar i intentar mantenir, doncs, aquesta independència, que estic d'acord amb vostè, Sr. cap de Govern, que han de tenir les institucions, però alhora, també, poder permetre la supervisió, i sobretot la previsió de situacions, doncs, que poden tenir un impacte en l'Estat, poden tenir un impacte a l'interès general i que crec jo, també, és de l'interès de tots els consellers i parlamentaris d'aquesta Cambra i dels que puguin venir després.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Mixt, Sr. Víctor Naudi, teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Doncs, Sr. Gallardo, vostè mateix ho ha dit, estigui tranquil. Evidentment, doncs, la iniciativa que van prendre des del seu grup, doncs, la podia compartir amb la finalitat cercada. Però bé, evidentment veien la resposta que fa Govern en el seu criteri, doncs, només fa que confirmar aquelles temences o confirmar aquells fets que s'han anat produint o reproduint al llarg d'aquesta legislatura.

Sí, Sr. Martí, hi ha hagut uns menys teniment de la manca d'informació especialment, doncs, de cara a la Comissió especial, i no solament per part del Govern, sinó que d'algun organisme que ha recolzat, doncs, amb el suport del Govern, o darrera del suport del Govern, s'ha negat a passar la informació. I no confonguem, com semblava que la Sra. Martisella en un moment donat ha explicat, doncs, que es tracta de fer un aixecament dels deures de guardar secret en tota circumstància. No es tracta d'això, entenc. És un dret que tenim els consellers de poder tenir informació sobre qualsevol assumpte. No sobre tot, evidentment no es tracta de tenir informació sobre tot a qualsevol moment, sinó quan es requereixi aquesta informació. Jo crec que l'hem de poder disposar, evidentment que som prou grans tots com per saber que hi ha limitacions, quan hi ha investigacions judicials i altres, o qüestions de seguretat de l'Estat. Però en el seu criteri fan extensiu això a qualsevol mena d'informació.

La Sra. Maria Martisella es preocupava, doncs, d'aquesta divulgació, del problema de les divulgacions. Evidentment, aquí el que cal és potser

reforçar, doncs, el caràcter sancionador o en cas d'incompliments. Però el que no es pot fer és restar la competència que tenen els consellers, que tenim els consellers en aquesta sala.

Vostè Sr. cap de Govern ho ha dit abans, el Consell General és sobirà i, per tant, hi ha un ordre jeràrquic i per sobre de qualsevol estament o organisme, la paraula d'un conseller, com a mínim, val tant o més que la paraula d'una altra persona que hagi pogut prestar jurament en alguna de les seves...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Víctor Naudi:

...funcions.

Gràcies Sr. síndic.

Vaig acabant.

Per tant, jo crec que el que s'està fent o el que es pot acabar fent i per això el meu vot és contrari a aquesta presa en consideració, és emparats en aquest criteri establert, molt em temo, doncs, que el grup que li dóna suport, Sr. Martí, acabarà acotant aquest deure, aquest dret que tenim els consellers i retallant, restringint competències, cosa que reduirà el rol institucional que té el Consell.

Jo crec que això...

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. conseller.

El Sr. Víctor Naudi:

...no ho podem permetre.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Algun altre conseller del Grup Mixt desitja intervenir...

No hi ha intervenció...

Per part del Grup Demòcrata, Sra. Maria Martisella.

La Sra. Maria Martisella:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, pel que fa al Sr. Gallardo, doncs, ja ens ficarem a treballar, presentarem les esmenes, i llavors en els treballs en comissió veurem el text que surt.

I pel que fa al Sr. Víctor Naudi només dir-li que jo no resto cap competència a ningú. L'únic que faig és apel·lar a la diligència i a la responsabilitat de tots els

consellers, que vostè sap que hi han hagut certes filtracions i que s'han utilitzat per altres finalitats, fins i tot, s'ha utilitzat documentació i informació per fer recursos judicials. És l'únic que jo feia apel·lació.

Res més.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

El Govern desitja intervenir...

Alguna altra intervenció per part dels Srs. consellers...

Bé, si no hi ha més intervencions, obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sr. secretari, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí, vots a favor: 27, en contra: 1 i abstencions: cap.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, a la vista del resultat es pren en consideració la Proposició de Llei i segons disposa l'article 104 del Reglament del Consell General s'obre un termini de 15 dies per poder presentar esmenes que no poden ser de totalitat.

Passem tot seguit al segon punt de l'ordre del dia.

2- Examen i votació de l'esmena a la totalitat presentada pels M. I. Srs. Gerard Alís Eroles, Rosa Gili Casals i Pere López Agràs, consellers generals del Grup Parlamentari Mixt, al Projecte de Llei qualificada de modificació de la Llei 18/2017, del 20 d'octubre, qualificada de transferències als comuns.

El Projecte de Llei fou publicat en el Butlletí número 29/2018, del 19 d'abril.

Per defensar l'esmena a la totalitat intervé el conseller, Sr. Pere López.

Teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

L'esmena a la totalitat presentada pels consellers del PS se sustenta almenys en dos motivacions principals.

La primera són les xifres. L'impacte per cada una de les parròquies d'aquesta reforma, i la segona és el procediment emprat per tirar-la endavant, particularment en allò que afecta a la llista nacional, o els consellers adscrits escollits en circumscripcions de caràcter nacional.

Com que el segon porta directament al primer, començaré per aquest segon punt.

No és cap novetat que una llei qualificada com és la Llei de transferències requereix d'una doble majoria amb consellers territorials i també amb consellers nacionals.

Fins aquí res de nou.

Quant als consellers territorials, és evident que existeix una majoria de comuns que estan a favor d'aquesta reforma. Una majoria de comuns que no és una majoria de població. Podem dir que hi ha quatre comuns que estan decididament a favor, que n'hi ha dos que s'han manifestat repetidament en contra d'aquesta reforma, com és Andorra la Vella i Sant Julià, i que n'hi hauria un que ha ballat una mica entre una banda i l'altra.

En tot cas, si no hi ha una majoria nacional, sí que hi ha una majoria de territoris que estan a favor d'aquesta reforma.

També hi ha una majoria de consellers territorials provinents de cinc parròquies, totes elles de DA, imagino que per afinitat i responsabilitat i suport al seu Govern, que van estar a favor en el moment de votar aquesta reforma.

Tot i que hauria estat bé que en algun punt els consellers territorials de DA, doncs, també haguessin fet sentir en algun moment la seva veu o que haguessin donat ni que fos un mínim suport a la cònsol de la parròquia.

Quant a les abstencions, hi ha abstenció a la parròquia de la Massana, i sorprèn reiteradament l'abstenció i silenci per part dels consellers d'Unió Laurediana. Vull recordar, Sr. Pintat, que vostè primer no està a la majoria, que vostè ha generat en bona mesura el deute d'aquesta parròquia amb el projecte de Naturlàndia, que no va fer res amb tota la problemàtica de les urbanitzacions a la parròquia i que ara, amb la seva presència a la taula tripartida, no ha recollit, ni tan sols en cap moment, les preocupacions per part del cònsol de la parròquia.

Per tant, es pot dir que sembla que té actitud certament maquiavèlica amb una gestió que sembla una actitud que sembla, no precisament, el millor per la seva parròquia ni per l'actual consolat. No sé si és

la fórmula que vostè ha trobat encertada per intentar recuperar el comú de la parròquia.

Fetes aquestes consideracions és evident que la majoria territorial amb els consellers territorials és indiscutible.

Ara bé, anem als consellers nacionals a la llista nacional i com es preveu tramitar aquesta reforma després de la sentència del Tribunal Constitucional. D'entrada, amb tots els partits nacionals assentats en aquesta part de la bancada fora de la reforma. Ningú ens ha consultat, Sr. Martí. Reitero que és una majoria en la llista nacional, i vostè, pel que sembla, perquè tampoc ho sabem, vol tirar endavant aquesta reforma amb els consellers escindits dels seus partits amb els consellers que han abandonat els partits pels quals van ser escollits i els quals ara voten de manera diferents al partit pel qual van ser triats.

Per tant, el qüestionament de si existeix realment una majoria nacional amb vots a les darreres eleccions per tirar endavant aquesta reforma endavant, és més que discutible quan aquesta reforma es va agafant de consellers escindits dels diferents partits.

Legal ho és, no es posi nerviós, però segurament legítimament... no, no... no és gaire legítim des d'un punt de vista polític. I a demés obvia de manera clara i manifesta allò que deia la sentència del Tribunal Constitucional que aquestes reformes mereixen un ampli consens polític. I vostè no ha assolit consens polític, vostès no han assolit consens polític, amb cap altre partit de caràcter nacional, -amb cap altre partit de caràcter nacional.

Quant aquests consellers escindits del seu partit, si se'm permet, em sorprèn el seu vot Sra. Bonet, el vot que va tenir l'altra vegada i no sé quin vot tindrà ara, perquè vostè moltes vegades ens parla dels ciutadans, dels serveis que necessiten, de la proximitat del comú en les seves actuacions, i finalment està validant una reforma en la qual gairebé el 60% de la partida que es reparteix entre parròquies es reparteix en parts iguals, es reparteix en funció del territori o en la presència, diguéssim d'aquests ciutadans que tant li preocupen en algun altre àmbit, doncs, es veu clarament minorada.

I quant al Sr. Pintat, novament, i aquí sí que el seu vot és decisiu, perquè finalment el vot a les territorials dels seus consellers no és, doncs, sembla que novament vol castigar d'alguna manera a la seva parròquia, i no és conscient de les dificultats financeres per les quals està passant i que van ser generades o van començar amb el seu consolat.

Per tant, els demano a aquests consellers, perquè crec que és una qüestió de responsabilitat, que ens expliquin quines aportacions han fet aquesta

reforma, que és els que fa sentir-los vinculats a aquesta reforma, i en quina, també legitimitat deixen fora d'aquesta reforma, i sense capacitat d'incidir als partits pels quals van ser escollits en les passades eleccions generals.

I els demano si la seva posició està tancada, si podem parlar de les esmenes que hem presentat, si podem buscar una fórmula de finançament més just i equilibrat, o si tenen alguna mena de compromís amb l'actual majoria per tirar una reforma en la qual vostès no hi han posat ni una sola coma.

Finalment, per acabar l'esmena a la totalitat, tornaré a recordar breument quin és el model del PS en matèria de transferències.

En primer lloc, i que es defensa amb les esmenes que hem presentat i que esperem que aquesta vegada sí que es puguin discutir a la comissió a la qual pertocui tractar aquesta Llei.

En primer lloc, defensem un model territorial equilibrat. I volem que quedi molt clar. Un model en qual les parròquies menys poblades reben molts, molts més diners per habitant que les parròquies poblades. Aquest és el model que defensem, un model de solidaritat, però una solidaritat equilibrada, una solidaritat justa, perquè no trobem just, precisament, que les parròquies centrals, que és Sant Julià, que a Encamp i fins i tot a la Massana, la pressió fiscal sigui molt més elevada que en altres parròquies. I no trobem just que els criteris que s'han atorgat per cada un dels paràmetres de distribució de transferències, ens ha semblat repetidament, ho hem explicat i ho hem defensat, són totalment arbitraris. I finalment, tot aquest simulacre de reforma, era per assolir uns resultats similars a la de l'any 93. I en aquell moment, ja ho vaig dir en una intervenció anterior, va haver-hi un acord polític i territorial de cessió de poder polític a les parròquies a canvi d'un tractament de transferències prou favorable. Però han passat ja 25 anys, s'han desplegat lleis de finançament comunal, hi ha parròquies que les han hagut de desplegar més, perquè tenen unes necessitats de finançament més importants a causa que reben menys transferència de la que realment els pertocaria.

Per tant, com ja hem explicat, defensem un model on els ciutadans tinguin més presència, els comuns són entitats locals que presten bàsicament serveis als ciutadans on hi hagi menys presència del territori. Evidentment ha d'haver-hi un percentatge de parts iguals perquè és un percentatge que fa equilibri entre els territoris, nosaltres el defensem, un percentatge important, però no el percentatge que ara vostès plantegen. Perquè després de la sentència del constitucional, l'únic que han fet és incrementar la

partida de parts iguals i reduir la solidaritat. Per tant, aquesta reforma que ja era una reforma totalment condicionada per l'any 93, que els fulls de càlcul que vostès feien, l'únic que veien o miraven és quina diferència tenia cada parròquia amb el que es va atorgar l'any 93, no és una reforma que s'hagi fet en base a uns números.

Nosaltres sí que els vam presentar, vam presentar els informes i és una reforma, deia abans, un simulacre de reforma en aquest aspecte, sobre un resultat de partida que ja estava definit.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Moltes gràcies Sr. síndic.

La veritat és que esperava que tinguéssim aquí un debat sobre l'esmena a la totalitat i aquest possible text alternatiu del Partit Socialdemòcrata. Esperaré amb atenció quina és l'opinió del Partit Liberal autèntic.

Però jo penso Sr. Pere López, i ja es defensarà qui s'ha de defensar, no pas el Govern d'Andorra, però sí que pot donar la seva opinió. Llavors, se'ns ha dit moltes i moltes vegades que som una colla de sectaris, que no escoltem a ningú, que fem passar les coses amb força, que som pocs democràtics i tal.

A mi em sembla que la seva intervenció no calia defensar, pot defensar la seva esmena però no calia retreure públicament coses a consellers que no pensen com vostè.

Vostè ha vingut aquí a defensar el seu projecte, no a retreure que d'altra gent pugui tenir pensaments diferents i a més personificar-ho, però bé.

Abans de tot, i potser perquè els oients ens entenguin, voldria fer un breu repàs de com ha anat el tràmit parlamentari per la llei qualificada de transferències.

Tot just fa un any es va enllestir els Projectes de llei de modificació de la llei de competències i transferències als comuns. Aquests van ser acceptats a tràmit parlamentari el 22 d'agost del 2017. Posteriorment, després d'un llarg període d'esmenes, -que es va prorrogar diverses vegades-, el 20 d'octubre es van debatre i acceptar els dos projectes de llei gràcies als vots dels consellers del Grup Demòcrata i dels consellers Josep Pintat, Joan Carles

Camp i Sílvia Bonet, que els hi agraeixo perquè poden tenir una opinió diferent a la seva o no?

Més endavant, que també és legítim, una part de l'oposició va decidir fer un recurs d'inconstitucionalitat durant el mes de desembre que va ser acceptat el 15 de gener pel Tribunal Constitucional. Aquesta actuació ens va permetre dilucidar certs dubtes que s'havien volgut generar al voltant de les dues lleis.

Uns dubtes que segurament responien més a una voluntat política i no jurídica. I així ho va confirmar el Tribunal Constitucional en la Sentència del 14 de març on exposa que la llei de competències s'ajusta perfectament a la Constitució. Ara en parlarem d'això.

La llei de competències va ser objecte de nombroses crítiques, de tots els sectors, on tothom s'erigia com un succedani del Tribunal Constitucional exposant que aquest era un projecte que anava en contra de la nostra Carta Magna.

Una llei en la qual vostè estava d'acord i va acabar portant-la al Tribunal Constitucional. Espero que algun dia ens expliqui els seus motius. Perquè és molt fàcil dir que es vol canviar la lluita contra el canvi climàtic i no deslliurar terrenys per fer possible el canvi energètic. Digui-ho per què ho va fer algun dia. Digui el que a mi em diu en privat, i per què ho va fer? Però bé, això són figues d'un altre paner. Jo no faré com vostè, em cenyiré a la llei de transferències.

Quant a la llei de transferències, un projecte que no va rebre tantes crítiques. Vostè tenia un altre model, això ho comparteixo, com la seva companya de viatge, va ser acceptada en gran majoria pel Tribunal Constitucional.

Aquesta institució únicament va tombar una petita part de la fórmula global que vam presentar des del Govern.

Doncs bé senyores i senyors consellers, és per aquest motiu que avui ens trobem aquí, per adequar un text a la Sentència del 14 de març. Aquest és l'objectiu.

Sabedors que la llei qualificada de transferències aprovada a l'octubre és vigent, tot i la Sentència del Tribunal Constitucional, decidim modificar el text per garantir la seguretat jurídica i, sobretot, per seguir honorant, perquè hi van haver moltíssimes reunions, el compromís concret amb el dels comuns i consellers al moment de negociar la llei, mal li pesi, molts consellers en aquell moment, encara me'n recordo com si fos ara. El Sr. Gallardo dient que són dos bones lleis. Ja veurem quina intervenció, dos bones lleis!

Vull dir passant, que la sentència del Tribunal Constitucional no altera en cap cas les grans línies assolides i aprovades el passat més d'octubre. En aquest sentit, la dita Sentència té un impacte limitat, i en cap cas afecta la quantitat que s'ha de transferir des de l'Executiu a favor de les corporacions comunals.

En definitiva, no hi ha cap alteració pressupostària per a l'exercici 2018. De fet, el Tribunal Constitucional, Sr. Pere López, dictamina que únicament els conceptes de compliment del cadastre i separatives i el d'inversions sostenibles són inconstitucionals. Continua estan com estava abans!

Si analitzem la repercussió de la Sentència al text presentat pel Govern i aprovat pel Consell, observem que aquesta només afecta un 8% del total de les transferències, el que significa perquè ens entenguin els oients, uns 4,4 milions dels 55 milions d'euros globals.

Com ja he expressat anteriorment, malgrat el dictamen d'inconstitucionalitat la Llei aprovada a l'octubre era totalment vigent.

Aleshores, per calcular la transferència de cada parròquia s'hauria de redistribuir la transferència únicament amb els conceptes declarats constitucionals pel Tribunal. Ara bé, aquesta llei va ser aprovada en aquesta Cambra amb els vots necessaris en les dues circumscripcions després de llargues negociacions amb el conjunt de comuns i consellers generals, com no podia ser d'altra manera. En aquell moment el Sr. Gallardo també.

Per això, des del Govern pensem que cal seguir honorant aquell compromís i ajustar al màxim la solució després de la Sentència a la proposta inicial. Per honorar tota aquella filosofia que vam desplegar en tantes i tantes reunions.

També som del parer que cal presentar un nou text consolidat eliminant els conceptes declarats inconstitucionals per garantir la seguretat jurídica al voltant de les transferències als comuns i que s'han de transferir en cada exercici pressupostari.

Per tant, avui ens trobem aquí per fer un petit ajust, perquè estava àmpliament acceptat Sr. Gallardo. El veig a venir que no ens la votarà, ho veig a venir. Per tant avui ens trobem aquí per fer un petit ajust a la Llei qualificada de transferències al comuns aprovada a finals del 2017.

Amb això el que vull dir és que en el projecte de llei de modificació que vam presentar des del Govern, i que avui debatem, no exposem un nou mode, perquè en vam parlar moltíssim.

El que nosaltres presentem és exactament el mateix text aprovat el 2017 adequant-lo a la Sentència del

Tribunal Constitucional, honorant el compromís adquirit en la taula tripartida, per als que volen votar la llei, i diguem-ho clar, no fan 50.000 corbes i tenen una posició estable.

Senyores i senyors consellers, aquesta adequació conté petits ajustaments. Com no podia ser d'altra manera, suprimim els criteris declarats inconstitucionals. Concretament eliminem, perquè la gent ens entengui, les inversions sostenibles i el compliment del cadastre i les separatives d'aigües. Amb res Sr. Pere López el tema de solidaritat.

Però, cal destacar que la part de solidaritat, inclosa dins dels recursos de redistribució sostenible, que es calcula en funció del nombre inversament proporcional d'establiments comercials, de quilòmetres lineals de carreteres secundàries i de certes particularitats parroquials ha estat admès pel Tribunal Constitucional i doncs continua íntegre en la nostra proposta. Se l'hauria de mirar millor!

Per tant, mantenim la partida de població, la de territori, la d'infants i gent gran, la de pernотacions i la de solidaritat i particularitats. Gairebé tota la filosofia del projecte que tantes vegades vam parlar.

I respecte a la partida de parts iguals es manté i s'augmenta, amb això té raó, amb els recursos que es destinaven en les partides declarades inconstitucionals. Faig aquesta intervenció i intento ser el més clar possible per vostès evidentment però també per a tots els oients.

Aquest esquema es continua preservant els dos primers anys d'aplicació de la nova llei, així mantenim la transitòria de la llei aprovada a l'octubre. Honorem tots els compromisos.

A partir del tercer any, un altre compromís, del 2020, es continua determinant la quantitat a transferir als comuns amb el procediment descrit abans. Únicament en aquesta modificació s'altera els percentatges de cada partida per reduir el pes del concepte de solidaritat, que ja estava previst.

A més, també suprimim, com en el text aprovat a la tardor, el punt de Sant Julià de Lòria que respon a una complicada situació econòmica actual pactada durant dos anys amb el Comú Lauredià i la resta de corporacions comunals.

Sap el que passa Sr. Pere López, és que jo penso que no s'avança gaire personalitzant gestions d'uns i altres. Perquè jo també podria fer, però com a cap de Govern penso que no ho hauria de fer, i ho podria personalitzar ja que defensa tant la capital com ha deixat alguns conceptes, els seus partits que van governar tants anys la capital en temes com les separatives.

Però si ho he dit, oblidi-ho.

Amb aquesta modificació presentada garantim tenir un text consolidat que no generi dubtes i conservem el compromís adquirit amb una part significativa de consellers presents en aquesta Cambra i amb la majoria de corporacions comunals. Ja em dirà quin és aquell comú que es veu que ni “chicha ni llimonada”, per fer-ho col·loquial. Deu parlar de la Massana? El d'Escaldes? Truqui a la cònsol. Això ho podem fer, però ara amb totes aquestes coses tecnològiques, la podrien fer passar en pantalla, i em sembla que tindria un disgust.

Al meu entendre no seria necessari recordar que aquest és un text que modernitza i adapta la llei de transferències als nous temps. Però vist que tres consellers ens han presentat, legítimament, una esmena a la totalitat sense cap mena de projecte alternatiu, em veig obligat a reprendre part del que ja vaig exposar al mes d'octubre passat.

M'explico. Quan dic text alternatiu, vull dir que vostè pot fer una esmena amb text alternatiu. Fa esmenes parcials, no tingui por, que me l'he mirat de treballar aquesta nit aquesta intervenció, ara en parlarem.

Així doncs, com a primer objectiu, crec que cal recordar que la modificació presentada conserva una transferència global de 55 milions d'euros que s'anirà revisant anualment en funció del creixement o decreixement del PIB. I aquí, Sr. Pere López, aquí hi estem d'acord. I això és una aportació seva, és una aportació nostra però hi estàvem tots d'acord. Primer punt, hi estem d'acord.

Aquesta xifra se situa a la franja alta de les transferències que els comuns han rebut en les últimes dues dècades. Per tant, és una quantitat més que suficient perquè els comuns, perquè és l'essencial, atenguin les seves competències que la llei aprovada a l'octubre els atribueix. A més, val la pena remarcar que tots els comuns, i els hi agraeixo, han estat d'acord amb aquesta quantitat global. Cal dir que ben properament presentarem un crèdit extraordinari amb 9 milions més d'euros, que no critico res però que els comuns estaven disposats a no rebre en el seu moment.

Es tracta doncs de situar l'import global de la transferència en una quantitat que sigui suficient per als comuns i que sigui assumible per part del Govern. Perquè vull recordar una vegada més que el deute públic de l'Estat és el global, el del Govern i els comuns. En això també hi estem d'acord. Si no necessiten 9 milions per què els hi hem de donar si ells no els volien?

La modificació que presentem manté un segon objectiu que ja preveia la llei del mes d'octubre. Aquest és el de repartir les transferències d'una

manera més equitativa entre els comuns. Per fer-ho, calia desplegar les possibilitats que s'obren a l'article 81 de la Constitució.

La nostra Carta Magna posa les bases d'un sistema de distribució de les transferències i diu que es repartiran a raó d'una partida igual per a totes les parròquies i una partida variable, proporcional segons la població, el territori i altres indicadors. I la llei que es va votar al 93 marcava que cada cinc anys s'havien de fer les revisions. Mai es va revisar.

Aquests “altres indicadors” de què ens parla la Constitució mai no s'havien desplegat, i jo penso que aquesta és una llei moderna, insisteixo, que obra les portes a nous criteris de càlcul que tenen en compte una visió més global del nostre país i una solidaritat entre territoris.

Aquestes innovacions les podem veure amb la nova partida de pernотacions i d'infants i gent gran. Dues partides que ens aporten una imatge més fidel de cada parròquia mesurant de forma objectiva les necessitats de cada territori.

D'altra banda, la partida de solidaritat i particularitats parroquials té per objectiu compensar les parròquies amb menys activitat econòmica o corregir les particularitats comunals. Una part de la partida es distribueix de forma inversament proporcional en funció del nombre d'establiments comercials de cada parròquia; això se'n diu solidaritat, i això és un concepte pactat entre nosaltres. No és una visió socialdemòcrata que ens van exposar a les taules tripartides. Es va acceptar i ho agraeixo. Cadascú el que proposa.

I també les parròquies amb menys activitat econòmica reben més diners. Després parlarem d'una cosa que sempre és obvi en aquest debat, i que és quin és el pes de les transferències sobre els pressupostos de cada una de les parròquies. Perquè parròquies més centrals com ara Escaldes-Engordany o Andorra la Vella, arriben les transferències i pesen al tomb del 25, 27% del pressupost.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

Sí, faré una segona intervenció perquè no puc deixar de dir que he analitzat profundament la seva proposta. I d'altres parròquies estan extremadament supeditades a les transferències i pot arribar al 55%.

Faré la segona intervenció amb un to, no com el seu, diferent, però miraré de demostrar-li que la seva proposta és anticonstitucional. Però vostè com que hi entén molt més que jo, segurament em dirà que

no, però ja seria fort que la gent que han portat al Tribunal Constitucional i que el Tribunal Constitucional diu claríssimament quins són els preceptes d'objectivitat, que vostès ho rebessin, que rebran el suport de Liberals d'Andorra, miri si m'avango perquè ni compto ni amb l'abstenció. I després igual vinc aquí Sr. Gallardo i dic que m'he equivocat. Però ja seria fort, -i acabo Sr. síndic-, i en vull parlar perquè no he vingut a fer aquí a criticar a uns i altres i fer sectarismes, vinc a defensar el meu projecte de llei i mirar d'analitzar el seu. I jo ja li dic des d'ara que jo penso que el seu és anticonstitucional, i vull acabar la frase que he començat quatre cinc vegades, que després de què el Tribunal ens hagi dit quins són els preceptes, i mira que hi ha hagut temps i a més vostès ho van demanar, i una part de la llei de transferències, aquests conceptes queden clars i ens anul·len una part, 4,4 milions dels 50 milions, que vostès penso que ho han llegit o potser no ho han interpretat bé, però són dos conceptes i en parlarem després, Sr. Pere López...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

Ja estic acabant.

Sr. Pere López, que serà molt interessant perquè jo per un respecte amb vostè, he analitzat el seu projecte de llei. No critico el seu projecte de llei, té un model diferent, no faig com vostè. Ara, -acabo Sr. síndic-, jugar amb l'Excel també en parlarem en la meva segona intervenció perquè tots els conceptes són els nostres i vostè sí que juga amb l'Excel, i jo vull pensar que juga amb l'Excel des d'un punt de vista d'una gran filosofia global nacional, però en parlarem en la meva segona intervenció.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Liberal, té la paraula el conseller, Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

En aquest cas em passo una mica com ha dit en el primer punt que hem tractat avui el cap de Govern. No tenia pensat tampoc que em tocaria fer una explicació massa consistent, però vist que el cap de Govern, malgrat li diu el Sr. López que no es tracta

de fer intervencions personalistes. La primera part de la seva intervenció semblava que l'esmena a la totalitat l'havia fet el Grup Parlamentari Liberal perquè no parava d'adreçar-s'hi i d'interpel·lar-me a mi, doncs intentaré respondre i desvetllar potser si em permeten i fent un símil futbolístic, això que s'està convertint, la decisió del Grup Parlamentari Liberal respecte a l'esmena a la totalitat o al text en si, el sentit del vot, i sembla que aquests dies se n'ha parlat molt de la decisió d'aquest futbolista Griezmann, que va haver de fer un vídeo fins a l'últim moment, creant una expectativa. Jo no li faré això Sr. cap de Govern, però sí que li diré que no sé si som el grup o el Partit Liberal autèntic, però sí que intentem ser un grup parlamentari coherent. coherent amb els criteris, coherent amb les decisions. I també com deia ahir en el nostre congrés, autocrític i que intenta revisar també sempre les seves pròpies decisions qüestionant-se si en el seu dia van ser les correctes o no.

Dic això perquè vostè em parla o feia esment dels girs que intenten fer uns i altres o no sé si ho deia per nosaltres o en aquest cas per mi, respecte a les postures que en un moment donat hem pogut tenir o l'opinió respecte a un text legislatiu.

Bé doncs, jo crec que ens hauria de donar les gràcies d'aquests hipotètics girs que diu vostè perquè si no haguéssim fet aquest gir que vostè critica, avui no estaríem parlant d'uns textos legislatius que hem hagut de corregir per la seva inconstitucionalitat.

És a dir, va ser gràcies a aquesta incoherència que a vostè tan greu li sap que vam poder discutir i portar de nou al Ple uns textos que des del punt de vista constitucional, com a mínim, ja no tenen dubtes. I vostè treu de context o agafa algunes de les frases de les meves afirmacions que jo vaig poder fer en la taula tripartida de negociació sobre aquests textos per intentar posar o evidenciar que jo en el seu dia tenia una postura molt clara i que a l'últim moment ha estat incoherent. I jo el que li dic, i li vaig dir en el seu dia, és que aquelles afirmacions es van fer en un context determinat, amb uns informes a l'abast, concrets i que els elements que van venir a posteriori van motivar el canvi de criteri que agradi o no, l'informe que va encomanar el Comú de Sant Julià sobre la possible inconstitucionalitat dels textos legislatius, com a mínim per a nosaltres no es podien obviar i les nostres postures no són immobilistes. Els nous elements ens han de fer prendre'ls en consideració i analitzar si la decisió que tenies presa en un primer moment era la correcta, o no. Nosaltres vam creure oportú i a la vista del resultat del dictamen del Tribunal Constitucional doncs, tant errats no estàvem de què calia revisar constitucionalment els textos legislatius.

Per tant, autèntics no ho sé, coherents i respectuosos amb la Constitució, sí! Respectuosos amb la Constitució en totes les decisions intentem ser-ho, amb el risc evidentment d'equivocar-nos perquè entenem almenys nosaltres que no tot ho fem perfecte i que també ens podem equivocar.

Per tant, el nostre vot Sr. Martí a l'esmena a la totalitat presentada pels consellers del Grup Socialdemòcrata, i ja li dic, també a la seva llei. Lamento dir-li que li tocarà pujar aquí i corregir el que m'acaba de dir perquè serà un vot d'abstenció... Abstenció! Abstenció perquè en el seu dia vam fer abstenció als textos, i abstenció també perquè contràriament al que vostè ens va dir no té el suport de totes les administracions comunals. No tots els comuns estan satisfets amb aquest text de transferències per motius diferents, no em tocarà a mi fer ni pretenc fer polèmica sobre això, ni pretenc utilitzar els arguments de cap comú d'Andorra la Vella o de Sant Julià per intentar confrontar postures, no pretenc anar aquí però no té tot el suport, no tots els comuns és evident que accepten el joc de les majories i entenen que si la majoria de comuns veuen bé el text doncs, no els hi queda cap altre remei que acceptar-ho. Però, ni el Comú de Sant Julià per unes motivacions que vostè sap perfectament perquè entén que en certa manera es poden penalitzar els criteris que s'utilitzen, ni el Comú d'Andorra la Vella que voldria que es tingués en compte com a mínim, com a mínim d'alguna manera el tema de la capitalitat. Per tant, no són uns textos que tinguin el suport de tots els comuns quan haurien de ser uns textos amb més consens.

Per tant Sr. Martí, votarem abstenció a l'esmena a la totalitat del Grup Socialdemòcrata. Votarem també abstenció quan presenti vostè el text des de la coherència, des de la tranquil·litat que sabem que estem mantenint un criteri que s'aguanta, i sobretot des de la llibertat que podem tenir a partir del moment doncs en què la situació del grup parlamentari va canviar i podem comentar i impulsar aquells criteris que des del partit es volen tenir en compte, perquè també li diria, si hagués de votar el que em demana el cor i el cos a dia d'avui sobre les dues lleis, votaria que no a les dues.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És el torn del Grup Parlamentari Mixt, Sra. Sílvia Eloïsa Bonet, teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

L'esmena a la totalitat sobre el Projecte de llei que debatem avui planteja una nova forma de repartició de les transferències en vista de la sentència del Tribunal Constitucional que va declarar que determinats preceptes de la Llei 18/2017 del 20 d'octubre eren inconstitucionals, sobre tot els relacionats amb les partides de política d'inversió sostenible i de compromisos adquirits i que suposaven sobre el 13% del repartiment total a transferir.

El meu plantejament des d'aleshores en principi no ha canviat, les diferències de plantejament han de ser resoltes amb els actors implicats i en el si de reunions amb els comuns.

Segueixo considerant que en el tema de les transferències arribar a un acord unànimе és pràcticament impossible, fruit de les diferències de prioritats de cadascú, però tot i així, i un altre cop s'ha arribat a un acord majoritari.

Les diferències existeixen i crec que sempre existiran, motiu pel qual cal intentar aconseguir arribar a un acord el més satisfactori per tothom.

Actualment es disposa dels informes jurídics que avalen aquesta modificació, i alhora aquesta es troba avalada per la majoria de responsables comunals.

Avui no estem votant el text, per la qual cosa evidentment no diré que és el que votaré en el text final. Estem votant l'esmena a la totalitat, és a dir, l'admissió a tràmit legislatiu.

En comissió tindrem l'oportunitat de valorar les esmenes presentades, però d'entrada aquesta proposta fruit de l'acord assolit amb els comuns em resulta vàlid per continuar amb el tràmit legislatiu.

Quant al que comentava el Sr. López, jo em miraré molt més les seves esmenes evidentment, i si aquestes esmenes milloren la situació dels ciutadans que sempre actualment m'han preocupat... no actualment, sempre! Inclús en la meua vida professional i personal, no tindrè cap dubte en canviar d'idea i veure, però han de portar evidentment millores cap a tots els ciutadans i l'aval dels comuns. Això és imprescindible perquè el que no es pot fer és tirar per terra o des de la meua perspectiva dir que una proposta no és bona si no té un aval també dels comuns com a mínim de forma també majoritària, perquè si aquesta dotació econòmica ha de ser per obres innecessàries i no per millorar la vida dels ciutadans doncs també, evidentment, tinc els meus dubtes.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, només una altra cosa.

I quant a la pressió fiscal sí que s'ha posat aquí en evidència doncs que hi ha certs comuns que no tenen una pressió fiscal cap als seus ciutadans igual que els altres. Potser, -i aquesta és una pregunta que em faig-, és que han sigut més eficients amb les transferències que han rebut durant els últims anys. Potser sí o potser no, no ho sé, però és un dubte que hi és i sincerament també penalitzar una gestió eficient també seria un tema que em preocuparia.

Però bé, estic oberta a debatre-ho. Si vostè té prou arguments perquè es tinguin en consideració les seves esmenes doncs, evidentment les tindrè en consideració.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

També dins del Grup Mixt per SDP, Sr. Víctor Naudi, teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

El debat d'avui, una vegada més dona peu a posar en evidència l'errada comesa en el seu dia pel govern de DA i la majoria que li dona suport, tant pel que fa al entossudiment demostrat de prosseguir dins d'un procés equivocat tot i els advertiments d'una part de l'oposició, com per l'assoliment final d'una reforma mediocre.

En la meua intervenció del 20 d'octubre del 2017, ja advertia que bona part dels articles i disposicions del Projecte plantejaven un problema de constitucionalitat directa.

En aquell moment deia que l'article 81 de la Constitució no solament estableix la finalitat específica de les transferències sinó que estableix també els criteris de determinació: una partida igual i una partida variable però proporcional.

L'esperit i la lletra del text constitucional són clars: les transferències no són, no poden ser, remeses condicionades sinó que han de ser de lliure disposició per a l'autogovern comunal. No es poden acceptar discriminacions negatives.

Proporcionalitat i no discriminació són al cor del principi de les transferències als comuns.

Quan la Constitució parla de proporcionalitat està parlant de distribució equitativa i no discriminatòria.

I quan parla d'augmentar la capacitat econòmica dels comuns està fent referència a la seva capacitat financera perquè puguin exercir adequadament les competències d'autogovern.

Tanmateix l'articulació de la llei finalment votada i encara vigent avui, deixa en evidència que no es volia assegurar la capacitat econòmica dels comuns, sinó que es buscava compensar i incentivar que determinats comuns duguin a terme una determinada política econòmica orientada o beneïda pel Govern.

La sentència del Tribunal Constitucional del 14 de març del 2018, recorda i posa de manifest allò que vostès van voler obviar, malgrat els advertiments fets en aquesta Cambra, entossudits en voler classificar els comuns en bons i dolents, a la conveniència del Govern.

Quant als arguments exposats pel Sr. López durant la seva intervenció, he trobat poc apropiada la intervenció que feia referència als consellers que van o no van donar suport a la llei.

Per contra, comparteixo els arguments que ha exposat defensant...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Víctor Naudi:

...la solidaritat i major implicació dels ciutadans.

Vaig acabant Sr. síndic.

He trobat també a faltar una major argumentació.

Pel que fa al Sr. cap de Govern, diu que el text modernitza la llei del 93, cosa que no comparteixo.

La Llei 18/2017 del 20 d'octubre, qualificada de transferències als comuns, al meu entendre era i continuarà sent una mala llei per molt que es modifiqui per adaptar-la a la sentència del Tribunal Constitucional.

Per les consideracions exposades, el meu vot a l'esmena a la totalitat serà favorable en coherència amb els meus plantejaments.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

També dins del Grup Mixt, pels consellers d'Unió Laurediana-Independents de La Massana, Sr. Josep Pintat, teniu la paraula.

El Sr. Josep Pintat:

Gràcies Sr. síndic.

Pels consellers d'Unió Laurediana + Independents de La Massana, aquest Projecte de Llei qualificada modifica diverses disposicions de la Llei 18/2017, del 20 d'octubre, qualificada de transferències als comuns, declarades inconstitucionals i, per conseqüent, anul·lades pel Tribunal Constitucional, en la seva sentència de data 14 de març dels corrents i d'altres són resultat de les adaptacions necessàries a la situació jurídica derivada de la mateixa sentència.

És a dir, el que es vol és adaptar la Llei qualificada de les transferències als comuns a la sentència del Tribunal Constitucional dictada.

Amb el Projecte de Llei pensem que no es desprèn cap extralimitació ni contradicció amb el contingut extens de la Sentència del Tribunal Constitucional.

I al mateix temps, el nou projecte de Llei respecta els compromisos polítics assolits, en la taula tripartida creada, per tal de dur a terme la reforma de les lleis qualificades de competències i transferències als comuns.

Pels consellers generals d'Unió Laurediana + Independents de La Massana, el plantejament general del projecte de modificació legislativa és correcte i ajustat a la decisió de la Sentència del Tribunal Constitucional.

Del seu examen efectuat pels nostres assessors, no veiem cap extralimitació, ni contradicció amb els fonaments jurídics de la Sentència del Tribunal Constitucional.

Ara bé, per raons tècniques jurídiques, el nostre grup ha presentat tres esmenes al Projecte de Llei tothora esmentat, esmenes que vénen a aportar una clarificació en la forma de presentació de la llei però en cap cas, qüestionen el fons.

Per tant, no entenem aquesta esmena a la totalitat del Partit Socialdemòcrata perquè senzillament és una llei que ve a corregir les mancances que ha dictat el Tribunal Constitucional. I que, a més, no sé... voldria recordar que el qui va obrir la porta per anar al Tribunal Constitucional, un servidor, en el debat on va tenir lloc aquesta llei. Això per una part.

Per tant, el nostre vot serà desfavorable a la presa en consideració a aquesta esmena a la totalitat.

Però a banda d'això no puc deixar passar totes les afirmacions i referències que m'ha fet el Sr. López directament a mi. Miri Sr. López, els seus vots jo no els he qüestionat mai ni en un sentit ni en un altre. Però vostè hagi fet tots aquests perjudicis, quan en aquells temes no hi era, que faci les valoracions personals diu molt poc de vostè.

Tots hi érem en aquella taula tripartida. Jo hi vaig estar quan vostè estava al Govern. La meua posició sempre va ser molt clara: jo vaig defensar que s'havien d'ajustar les despeses de l'Estat a cada un dels sectors, i entre ells, als comuns. La mateixa posició que he defensat en la taula tripartida; el mateix treball que ha fet el Govern, per dir-ho clarament; el mateix que tots els cantons compartien: tots compartien la cessió dels terrenys gratuïta, tots compartien els 55 milions. Vostè planteja un altre model... Em sembla molt bé! I quan fa referència a la nova gestió del Comú de Sant Julià, a mi tampoc no m'agrada tirar de retrovisor, però si realment un govern va girar l'esquena a Sant Julià va ser el seu quan estava allà.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Demòcrata, té la paraula el Sr. Miquel Aleix.

El Sr. Miquel Aleix:

Gràcies Sr. síndic.

Es debat avui l'esmena a la totalitat amb retorn del text al Govern presentada pels consellers del Partit Socialdemòcrata.

Crec que és important que situem en primer lloc a nivell pràctic el que representa, senyores i senyors consellers, aprovar aquesta esmena a la totalitat voldrà dir que s'accepta tenir una Llei qualificada de transferències als comuns que arrel de la sentència del Tribunal Constitucional en què es declarava la inconstitucionalitat dels articles que feien referència a les partides variables d'inversió sostenible i de compromisos adquirits, és deixar aquesta Llei en un elevat grau d'inseguretat jurídica.

Sentència fruit d'un recurs d'inconstitucionalitat presentat, entre altres, pels consellers socialdemòcrates. Entenc que els consellers del Partit Socialdemòcrata no comparteixin el model de transferències que va aprovar aquesta Cambra el dia 20 d'octubre. Ara bé, el que hagués tingut tot sentit del món hagués sigut que Sr. Pere López, vostès haguessin fet una esmena a la totalitat presentant un text alternatiu, canviant tot allò de la llei vigent que no els agrada i defensant el seu model. Però, en canvi, presentant una esmena a la totalitat vol dir que defensen tenir en el nostre ordenament jurídic una llei que genera un elevat grau d'inseguretat jurídica i això, senyores i senyors consellers, diu molt poc de la responsabilitat legislativa que se'ns suposa a tots els consellers.

Entrant ja en el debat de fons, tinc la sensació que tornem a reeditar el debat que, com deia, ja vam tenir en aquesta Cambra el passat dia 20 d'octubre i com en aquell moment el Grup Parlamentari Demòcrata es manté en el que ja va defensar i aprovar com a model de competències i transferències. La sentència del Tribunal Constitucional declara inconstitucional allò que és referent a les partides variables d'inversió sostenible i de compromisos adquirits, però estableix de forma clara i nítida la constitucionalitat de tota la resta del text a més d'establir sense cap mena de dubte la constitucionalitat del text de la Llei qualificada de competències als comuns.

Per tant, la base del model debatut i aprovada llavors continua sent vàlida, i a més a més ara ningú no podrà utilitzar l'excusa de la seva possible inconstitucionalitat, però posar-s'hi. En canvi, sí que es podria posar en dubte d'una manera molt seriosa alguns dels aspectes que vostès ja van posar en aquell moment, i pel que sembla continuen mantenint, que és el sistema condicional de la dedicació dels recursos del seu famós 25% que podria vulnerar els principis de constitucionalitat i d'autogovern dels comuns.

El Projecte de llei de modificació de la Llei qualificada de transferències que es debat avui, fa les modificacions necessàries per adequar la llei a la sentència del Tribunal Constitucional, una modificació que no canvia el model de transferències establert i que es fa, és deixar aquest de forma efectiva al que ja establí en el règim transitori de dos anys que es donava abans de poder aplicar els criteris d'inversió sostenible i de compromisos adquirits que es repartien a parts iguals i elimina de forma permanent l'ús d'aquests criteris.

Amb aquests canvis la partida de solidaritat i de particularitats comunals s'integra dins dels criteris de repartiment general i passa a ser un únic bloc de repartiment.

Com ja vam defensar llavors, les transferències tenen per finalitat assegurar la capacitat econòmica dels comuns per a l'exercici de les seves competències en les matèries que relaciona la Constitució en el seu article 80, unes competències que, no oblidem, han de ser delimitades per llei alhora que han de ser possibilitades financerament també per llei. Així, els comuns han de gaudir de suficiència econòmica per exercir les seves competències a la vegada el més elemental raonament econòmic ens porta a subscriure que la subsistència econòmica dels comuns ha de ser compatible amb la sostenibilitat econòmica de l'Estat. És més, la segona condició és necessària de la primera. En aquest punt considerem que la proposta que va fer en el seu dia el PS i que

sembla que manté no assegura la suficiència econòmica de totes les parròquies.

Com ja vam debatre el passat 20 d'octubre, aquests objectius assoleixen plenament amb la llei que es va aprovar, i es continuen assolint amb la modificació que avui es debat. A més, la modificació proposada dóna compliment als acords assolits de forma majoritària amb els comuns en aquell moment i que continuen sent vigents avui en dia. No fer això seria traïr la voluntat expressada en aquell moment i no tindria sentit en tirar endavant aquesta reforma.

A més a més cal recordar que el seu model, pel que vam veure en l'anterior debat i pel que hem constatat de nou avui, és agafar el model que va presentar el Govern i acordat amb els comuns, i jugar amb l'Excel per tal de, curiosament, aconseguir que en surtin beneficiades aquelles parròquies... sí Sr. López, sí, aquelles parròquies en les quals hi poden tenir algun interès electoral, i en surtin clarament perjudicades aquelles en què, casualment, no en tenen o en tenen molt poc.

No és d'estranyar que aquest model que proposen no fos capaç d'assolir el consens de la majoria de les parròquies en la taula tripartida, condició que almenys, des del Grup Parlamentari Demòcrata, considerem imprescindible a l'hora d'afrontar una modificació d'aquest àmbit.

És per tot l'exposat, Sr. síndic, que el nostre grup parlamentari, no donarà suport a l'esmena a la totalitat presentada pel grup socialdemòcrata.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Obriríem un segon torn d'intervencions si fos el cas...

Pel Grup Parlamentari Mixt, pel PS, presentador de l'esmena.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Voldria començar només molt breument per les referències contínues al meu to. Jo diria Sr. cap de Govern, que el problema no és el to, el problema és el contingut.

El meu to és més o menys el mateix sempre. El que passa és que quan no els hi agrada el que dic, llavors hi ha aquesta justificació que el seu to, que d'això no parlo... però bé, ja estem acostumats a la seva democràcia de perfil molt baix i molt fi que tantes vegades ens hi hem referit.

Abans d'entrar a contestar-li, unes breus referències a les intervencions que han fet els altres grups parlamentaris i a la intervenció que ha fet la Sra. Sílvia Bonet a la seva predisposició a treballar o a estudiar, almenys, aquestes esmenes abans de cedir el seu vot. Nosaltres ja ho hem fet en el seu moment, però aportarem totes les dades i tot això per justificar, al nostre entendre, d'on surten aquests paràmetres, molt vinculades les transferències a les competències que tenen els comuns i a diferents paràmetres. I esperem que aquesta vegada en puguem discutir. No m'ha quedat clar si el Sr. Pintat o els consellers Unió Laurediana-Independents de la Massana també tenen aquesta predisposició. Vostè em diu que és una petita reforma, però torna a ser una reforma que augmenta els greuges que ja hi havia en la reforma anterior i que, com vostè sap perfectament, encara deixa en pitjor situació que l'anterior, a la Parròquia de Sant Julià.

I després, en relació a la referència que feia vostè que el Govern del PS, només recordar-li que el pressupost de l'any 2010 del PS, el primer pressupost, hi havia una partida per la desviació de Sant Julià, que com en aquell moment era qüestió de carregar-s'ho tot, consellers d'Unió Laurediana que estaven integrats en aquell moment a Coalició Reformista van votar en contra d'aquell pressupost, es va transaccionar una esmena que proposava ampliar aquella partida que es va portar a debat, i finalment es va aprovar favorablement una reserva d'esmena i, tot i això, van votar en contra del pressupost.

Tornant al debat d'avui, voldria començar pel tema de les competències perquè el Sr. Martí ha obert aquí un misteri sobre el que jo li dic i no sé què. Li explico clarament, perquè crec que vostè no va entendre bé. Jo li dic el que pensa el nostre partit, i el que jo li he dit a vostè crec que no ho ha entès i crec que quedarà molt clar. Jo li vaig dir sempre i ho hem dit sempre que nosaltres érem favorables a què hi haguessin cessions gratuïtes per equipaments públics. Sempre ho hem dit.

Ara, hi ha un informe que alerta d'una possible inconstitucionalitat. Està a favor d'una reforma no vol dir haver de vetllar per la legalitat i està segurs que no és constitucional. Vostè quan té aquests informes, que no sé quina pressa tenien, perquè al final miri on estem, i encara estem discutint d'aquestes lleis, el que hauríem d'haver fet és donar justificacions, explicacions, per veure si aquesta possible inconstitucionalitat existia o no existia. Jo no sé per què ha volgut generar aquí un misteri com si jo li digués una cosa a vostè i que en fes una altra. Aquesta és l'explicació clara en relació a aquest tema.

Després varies coses que vostè ha dit que crec que no són certes. Intentaré demostrar-ho.

Primer em diu que la solidaritat no baixa. La solidaritat a partir de l'any 2020 amb l'anterior projecte de llei era del 12%, i ara a partir del 2020 serà del 6,75%. No, abans a partir del 2020 passava a ser el 60% del 20%, i anava al 12%, i ara baixa al 6,75.

Primera qüestió.

Segona qüestió, em diu que la Parròquia d'Escaldes està a favor i parla de la cònsol. Però vostè sap perfectament que la cònsol no és la Parròquia d'Escaldes, i jo no diré com fa vostè coses que diuen molts ciutadans, consellers, i elegits d'Escaldes. Perquè és lògic, al final a ningú no li agrada pagar més impostos que a un veí.

Nosaltres no estem demanant que hi hagi parròquies que paguin més que altres. El que no podem defensar és que hi hagi, -i vostè crec que ho defensa-, parròquies que paguin més. I això no és equilibri ni justícia territorial. Perquè quan es parla d'aquella fórmula en què hi ha més dependència de les transferències, aquesta dependència ve en part explicada, motivada per l'absència d'impostos comunals. Per tant, el que vostès, consellers de Demòcrates per Andorra i consellers d'Unió Laurediana-Independents de la Massana, el que defensen és que hi hagi alguns comuns que puguin continuar pagant menys impostos que d'altres. I nosaltres sí que tenim una visió nacional equilibrada, el que no volem és aquest fet. I per tant, impostos per igual...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Pere López:

...impostos per igual per a tots, i a partir d'aquí podem veure quina és la dependència real d'aquestes transferències i les podem calcular en la seva justa mesura.

I després em parla, i parla també el Sr. Aleix de l'Excel. Vostès que van partir d'un primer fitxer, que el que hi havia era l'actual transferència i el resultat del seu model. Aquest és el seu punt de partida. És a dir, no van començar a discutir de paràmetres i de criteris i veure com es justificaven els percentatges, sinó d'un full de càlcul en el qual hi havia l'import per cada parròquia de l'actual transferència i el resultat que donava i 50.000 euros o 80.000 euros, amunt i avall, per cada parròquia. Vostès sí que van jugar a l'Excel. Vostès no van començar amb un full en blanc i a veure que hem d'assignar en funció de

les competències, és a dir, les competències assignades als comuns, entre altres les xarxes de serveis, perquè és una de les competències principals dels comuns, l'enllumenat, la xarxa d'aigua, la xarxa de clavegueres, totes aquestes no haurien de tenir-se en compte...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Pere López:

Ja acabo de seguida Sr. síndic.

... a l'hora d'assignar aquestes transferències. Vostès sí que van fer-ho absolutament arbitrari, amb un simulacre de reforma perquè el resultat fos idèntic. I va quedar tan clar que va quedar clar des del primer dia en què, suposadament, van començar a parlar d'aquesta reforma.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

Sr. Gallardo, doncs, escolti, jo pensava que votaria que no, perquè és clar, les notícies d'aquest matí, dic fins i tot això deuen haver pactat. M'he equivocat.

Però ha sigut molt honest, quan diu m'abstindré però de gust votaria que no.

Llavors li dic, ja està, no vull fer la polèmica amb vostè perquè és el Projecte de Llei d'esmena a la totalitat del Partit Socialdemòcrata defensat pel Sr. Pere López. Però això és incoherent. És incoherent! És igual, és incoherent. Deixem-ho estar, és incoherent perquè les seves reflexions en el si de les diferents trobades no anaven en aquest sentit. Una vegada esvaïts els dubtes de constitucionalitat ha de tornar el sentit comú del que va exposar.

I Sr. Pere López, escolti, no digui el que no és veritat. Qui treu pel Tribunal Constitucional diu que no s'ajusta a dret. Doncs, a la Constitució som nosaltres que diem que es penalitzarà o no es premiaran aquelles parròquies que no despleguin tot el sistema fiscal. I això era una proposta que no ha reeixit perquè el Tribunal Constitucional l'ha tombat. Però això és una proposta que va venir i va emanar del Govern d'Andorra.

Però potser que anem a defensar, a veure, perquè és clar, jo he vingut aquí per donar una mica de contestes perquè penso que no s'ha de votar aquesta esmena a la totalitat. Perquè a veure, Sres. i Srs. consellers, és que el que havia de ser una petita modificació i penso que un simple tràmit parlamentari, s'ha convertit en una esmena a la totalitat, legítima dels consellers socialdemòcrates, això sí, una esmena ho deia bé el Sr. Miquel Aleix, sense text alternatiu.

M'explicaré. Fet que demostra que no tenen un projecte alternatiu com a mínim clar, I miraré d'explicar-me, no?

Abans de tot, deixi'm dir a la Cambra que quan van tenir vostès l'oportunitat de presentar una esmena a la totalitat la tardor passada no ho van fer. Ho fan ara quan el Govern presenta una petita modificació del text. Això podria portar, -vull pensar que no-, a pensar que la seva actuació només té una clara voluntat de retardar l'acció del Govern, perquè de pròrrogues, i de pròrrogues... i de pròrrogues n'han tingut. I el text, no és un text de 70.000 articles. Però es fa una esmena a la totalitat sense text alternatiu.

Però és obligació del Govern d'Andorra d'analitzar, no faltaria més, les esmenes a l'articulat. I per tant, fem-ho i analitzem-les conjuntament, perquè tornem a situar el debat, a part de criticar els uns i els altres, situem el debat, no?

Primer de tot, deixi'm recordar-li que aquest cop sí que hi ha un precedent, i un precedent major, la sentència del Tribunal Constitucional del 14 de març, doncs, podem saber el que s'ajusta a la Constitució i el que no. I en aquella sentència el Tribunal exposa dos conceptes. Apunti-se'ls, si us plau, perquè aquests me'ls sé. Jo no sóc un gran especialista, perquè aquí és clar, ja vindran els de sempre dient que no vaig votar la Constitució, però bé. Però m'he fet assessorar, i tinc un informe en aquest sentit.

I diu, dos conceptes que cal respectar: un el d'objectivitat dels criteris, -objectivitat dels criteris; i l'altre, el del respecte a l'autogovern dels comuns. Dues premisses que vostè també ha defensat diverses vegades. Ara bé, només ho fa quan li convé, pel que veig.

Perquè en les seves esmenes no es tenen en compte aquests dos preceptes fonamentals del Tribunal Constitucional. M'explico.

Vostè, en les seves esmenes a l'articulat inclou dos nous preceptes. D'una banda suprimeix la partida de pernотacions per una anomenada xarxa de serveis, que dit passant, ministre d'Ordenament del Territori, quan si això finalment reeixirà tindrà feina,

perquè aquí hi ha definicions variades i pintoresques de com va la xarxa viària nacional.

Tal com va exposar en el moment de les negociacions, pren les carreteres com a mesura per calcular la quantitat de xarxes de serveis que té cada territori. En el seu moment ja li vam exposar que aquesta no era una bona forma correcta de mesurar aquest criteri, però vostè continua, -això és legítim-, amb la seva posició hi ho fa distingint, en feia referència, en quatre tipus de carreteres, que seria interessant de veure la terminologia que s'utilitza. Però això tampoc ho critico.

Un dels quals, el de carreteres secundàries habitades, que segons vostè, -escolti bé-, són aquelles que tenen un nombre significatiu, -escolti bé-, significatiu de nuclis habitables o edificacions. Ja hem dirà vostè, Sr. López, qui ha de determinar aquest nombre significatiu. Sí, ja ho diu. Diu, això per reglament. Però el Tribunal Constitucional diu no, no, els preceptes no es poden fer per reglament, s'han de detallar, -significatiu. També li demano si aquest concepte, doncs, per això utilitzava la paraula, és l'objectiu sota els criteris del Tribunal Constitucional. Jo penso que no. Perquè escolti, llegeixi, nosaltres amb criteris que estaven bastant més detallats ens han dit que no.

Doncs, al nostre entendre a més de ser un criteri del tot inadequat pel que voleu mesurar és un criteri de dubtosa, -siguem prudent-, objectivitat, i això sí, aquí no sóc prudent, del tot discrecional. Per aquest fet, el seu criteri de xarxes de serveis podria ser, al meu parer, inconstitucional vist les apreciacions -no que ho digui jo- del Tribunal en la darrera sentència. Ja que no especifica on comencen i on acaben les carreteres de petits nuclis i si ho fa per via reglamentària, aquest és un criteri -ja ho he dit abans- que el Tribunal Constitucional entén del tot discrecional.

I ja no em vull entretenir a comentar com es mesuren la resta de carreteres, com les urbanes, les secundàries habitades i les generals construïdes.

Pel que fa a les carreteres, li agrairia, Sr. López, que ens expliqués -vostè sempre ens demana, a mi, preguntes i preguntes, però vist que és el seu projecte de llei, és una pregunta, Sr. Pere López, és interessant potser-, però vist que vostè sempre em demana preguntes, i jo com que vull analitzar en profunditat el seu, també li'n demano una, no? Pel que fa a les carreteres, li agrairia Sr. López, que m'expliqués la xifra del 15% que exposen en la seva esmena número 6 de modificació de l'article 14. A què respon aquesta xifra? Sí, apunti-ho, però a veure, potser té una explicació. O bé és que és un error dins de la

seva proposta? O potser fa referència al 13,5%, que és la xifra bona, de la partida de xarxes de serveis?

Ho dic, perquè si finalment aquesta esmena té el suport, això s'ha de canviar, però és un error. Però perquè vegi que m'he mirat la llei, que és el que li pertoca al Govern.

D'altra banda, del global de transferència rebuda anualment, cada comú haurà de destinar el 25% d'aquestes activitats esportives, culturals i socials o polítiques d'aprofitament de recursos o la reducció de gasos a efecte hivernacle. Si bé puc compartir la filosofia, no és que la comparteixo, és que hem tirat endavant, sobretot pel que és Sra. Rosa Gili, la reducció de gasos hivernacle, una modificació de la Llei de competències, que em sembla que no seria elegant de dir, aquí el que em va dir. No és ben bé això, però bé, i després donar lliçons i després portar la cosa al Tribunal Constitucional i emparar-se solament que estàvem d'acord amb la cessió.

Nosaltres anàvem molt més lluny amb aquest concepte i vostès ho saben, no?

I aquesta filosofia jo penso que no funciona.

En primer lloc, per què? Perquè a la Llei de l'any 1993 així com en les successives modificacions es preveia que els comuns havien de destinar una part de la transferència a inversió. Fins al punt que hi havia uns percentatges altíssims a l'origen. Això es va portar als comuns a complir -diguem-ho així- els primers anys, després els comuns destinaven aquests recursos a eixugar el deute generat al llarg de les legislatures.

No d'un comú en particular. Miri, ara li diré una cosa sincerament. Quan un mira aquests 25 anys de comuns han passat per tots els estadis a nivell d'endeutaments. I jo penso que tots els comuns han passat per mals moments. Per tant focalitzar una situació d'un comú ara no és mirar la història en perspectiva de la quina ha sigut l'evolució d'endeutaments més o menys importants dels diferents comuns.

Però el més important és que aquesta Llei, aquest precepte, nosaltres el vam fer perquè enteníem que podia ser, diguéssim, anticonstitucional, vam donar llibertat d'autogovern de poder dedicar els diners al 100%

És més Sr. López, hi ha un segon motiu.

El Tribunal Constitucional en la seva sentència del 14 de març -és una sentència de 8 pàgines, però de fet tampoc com l'esmena a la totalitat, de 8 pàgines- declara la partida de política d'inversió sostenible inconstitucional, a l'entendre que aquesta és condicional. Declara aquesta partida de limitadora de l'autonomia dels comuns, ja que els comuns que

realitzessin inversions sostenibles rebrien més transferència alhora que els comuns havien de destinar un 10% de la transferència a fer aquestes inversions sostenibles. Aquell 10% es va dir que era anticonstitucional perquè entra dins l'autogovern dels comuns. Però no ho diu el Toni Martí. No ho diu el cap de Govern. Ho diu l'alt Tribunal Constitucional.

La qual cosa podríem entendre, aquí ja potser vaig molt lluny, que potser fins i tot a l'origen, però ningú ho va portar al Tribunal Constitucional, el fet de dir-li a un comú com ha de destinar els seus diners, podia haver estat anticonstitucional, però ningú ho va portar. Però aquí ens ho diuen.

I per tant, si el Tribunal va entendre que condicionar les transferències, ja sigui per rebre més recursos a destinar-les a una cosa o l'altra, és anticonstitucional; la seva aportació, -siguem cautelosos-, també té moltes possibilitats de no ajustar-se a la Constitució.

La seva proposta és finalista, perquè la sentència ho diu, no pot ser que sigui finalista.

I per tant, fem-ho una mica distès, no?

Si a nosaltres ens ho diuen clar, clar, que el 10% és anticonstitucional, perquè afecta als comuns. Home, el 25% jo vull pensar que també. No? A veure, ja m'ho contestarà però jo tampoc sóc un gran constitucionalista, és vostè que detecta ben bé totes les coses que són constitucionals o no com la Llei de competències.

Per aquests motius, des del Govern no podem compartir el seu criteri. D'una banda, perquè ja hem vist en el passat que això no funciona. Perquè també apliquem criteris d'utilitat. Ja nosaltres vam ficar-hi una partida menor, perquè també vam dir als comuns, quina és la capacitat inversora que podeu tenir per després no complir la Llei d'endeutament. Perquè em sembla que això també és el pacte que s'ha de fer, i quan marques un 10, el que pugui invertir més inverteix més. Però el Tribunal diu el que diu i incorreria novament en un possible, -diguem-ho així-, dubte d'anticonstitucionalitat.

A més d'aquestes dues aportacions, en la seva proposta juga amb els percentatges de les partides, augmentant-ne algunes i reduïment d'altres. Ja sé que em dirà que vostè el que prima és la població. Parlem-n'hi. Ja que vostè augmenta la població, però ho fa en detriment del territori. Fins aquí bé. I com bé sap les parròquies més poblades són aquelles que tenen més ingressos atípics i que depenen menys de la transferència del Govern.

Això també ho hauria de saber. Això se'n diu l'equilibri territorial: població-territori.

A banda de tot això, Sr. López, vostè atribueix un punt per Andorra la Vella sota el concepte -aquest és política- de capitalitat. La cònsol d'Andorra la Vella, ella defensa una llei de capitalitat. Defensa una llei. No, no! Potser és una nova versió de la Sra. cònsol, que aprecio moltíssim, però defensa una llei de capitalitat.

Segurament ho fa exposant que -això no ho ha dit- el Consell d'Europa ho diu i de passada miraran de posar un dit a la llaga, com intenta també fer amb la cònsol d'Escaldes-Engordany, entre el Govern i el comú de la capital. Però també augmenta mig punt a Encamp.

Segurament aquest augment no respon a cap recomanació, o m'ho explicarà exactament per què, d'un i mig que vam proposar passem a dos? S'observa la davallada de les transferències que rebrà aquesta parròquia en la seva proposta. Perquè a la Parròquia d'Encamp és una parròquia amb molta població i té una davallada significativa, ho sap. I vostè li puja el punt i mig, el posa a dos perquè la davallada no sigui tan significativa. Però segur que hi ha una explicació lògica aquí. També me la dirà, d'un i mig a dos.

Ara, també ha d'explicar ja que fem aquest joc, i jo no hi vull entrar, ja explicarà ja que dóna lliçons als consellers d'Andorra la Vella, també explicarà als consellers d'Encamp com és que es perden 400.000 euros. Perquè també he fet els comptes, perquè m'hi dedico i vull analitzar la seva proposta. Que no critico Sr. Pere López, perquè jo el que li reconec a vostè és que vostè tenia una proposta alternativa. Però aleshores no digui als demés que no sé què fem malabarismes amb els números, com vostè. Bé, l'Excel dóna pel que dóna i en un moment es fa una mica de tot. Però la diferència, ho explicava el Sr. Miquel Aleix, és que nosaltres ho hem mirat de pactar amb tots i tothom hi ha estat d'acord.

Perquè nosaltres hem fet els números de la seva proposta i algunes parròquies hi surten perdent. És veritat, no es pot acontentar tothom. I això és casualitat, però el que passa que per Encamp no surt del tot bé. I la casualitat és que aquelles que hi perden molt són Canillo, Ordino, Sr. Carles Naudi i la Massana. Algunes d'elles arriben a perdre 1,4 milions d'euros. És que tinc els números, clar jo ho he treballat això una mica, 1,4 milions d'euros. No totes perden la mateixa quantitat, però una arriba a perdre 1,4 milions d'euros. Ara no ens posarem amb els números però jo és el que tinc i li passaré. I casualment, les que perden, però això és casualitat, és una filosofia i és aquesta i punt. Les que perden, és allà on vostès no tenen representació parlamentària, als comuns. És així, però el més important és que amb això es trenca el pacte amb els comuns.

Miri jo li diré una cosa Sr. Pere López, jo quan parlava amb els cònsols de les diferents parròquies, les set parròquies andorranes, no veia a cònsols de DA o cònsols de Ciutadans Compromesos, o cònsols d'Independents de Sant Julià.

Li diré sincerament, jo quan era cònsol d'Escaldes-Engordany, vostè hi era en les negociacions, i Escades-Engordany estem disposats a tenir menys diners a favor de la solidaritat per a les parròquies. No em negarà que ho deia. Però no ho mirava amb aquest concepte, però ho mirava amb què una llei tan important com aquesta és molt difícil que tothom hi estigui d'acord i s'ha de buscar el mínim denominador comú.

Jo penso que he demostrat...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

...he demostrat o he mirat d'explicar que els Srs. consellers, no ens equivoquem, hi ha dos models. Jo al Partit Socialdemòcrata ja li agraeixo que tingui un projecte alternatiu, no l'he criticat i sap que a més ho he dit públicament, però potser m'erro, no sóc un gran constitucionalista.

Però si el Sr. Miquel Aleix que ho és bastant més que jo, ja té sospites, jo m'he fet assessorar i es pot modificar tot a la comissió, però si nosaltres vam caure en un error que he de reconèixer que una part de les transferències, 4,4 milions sobre 55 van declarar anticonstitucionals, tornaríem a estar en el mateix paràmetre.

És un pas important, mirem-ho així el que votarem tots plegats. D'aquí poc farem un crèdit extraordinari de 9 milions d'euros que els comuns no volen ni necessiten, i ja ho agafaran ben a gust, d'això no en tingui cap dubte que ho agafaran ben a gust.

Fem aquest pas, aquesta llei és més moderna que l'anterior, tot és millorable. Des del 93, -acabo Sr. síndic-, hi ha hagut al cap de cinc anys una oportunitat de millorar-la, al cap de cinc anys més, una altra oportunitat de millorar-la, al cap de cinc anys més, així durant vint anys, i no s'ha fet. Nosaltres hem tingut almenys, no dic el mèrit, seria massa prepotent, hem buscat el consens necessari amb consellers generals...

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern, hauríeu d'acabar.

El Sr. cap de Govern:

Acabo Sr. síndic.

Un conseller general és conseller general i el seu vot és personal i quan es diu vuit consellers de la circumscripció nacional trànsfugues, són vuit consellers generals que a mi em mereixen el màxim de respecte com em mereixen el màxim de respecte els 28 consellers generals que representeu la sobirania popular.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Liberal...

No hi ha intervenció...

Pel Grup Mixt, Sr. Víctor Naudi, per SDP.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, començaré per les paraules que ha dit el Sr. cap de Govern al final. Parlava del consens, que va buscar el consens necessari.

Bé, jo diria que va buscar el consens de cara al vot final, no pas per al consens perquè amb tota aquesta reforma s'ha parlat varies vegades en aquesta Cambra, diferents consellers hi han fet al·lusió.

S'ha parlat de la taula tripartida. Bé, jo voldria recordar que aquesta taula tripartida doncs el Consell se'ns va associar força tard, quan ja el plantejament o el moll de l'os de la reforma ja estava força avançat, i per tant, ben poca cosa vam poder dir o incidir i fins i tot vam veure després que en la comissió legislativa a l'hora de debatre les esmenes es va passar el rodet.

Bé, simplement per posar una mica les coses al lloc des del meu punt de vista. Jo crec que amb aquesta sentència del Tribunal Constitucional el Sr. Martí tenia la possibilitat de fer una revisió de dalt a baix d'aquesta llei, justament perquè encara estava a temps de buscar aquest famós consens, però bé, no ha estat així. Entenc doncs que finalment el Sr. Martí ha aconseguit allò que volia, també ho ha dit abans en la seva intervenció. Es pensava que aquesta modificació de la llei, aquestes esmenes entrades a tràmit per adequar la llei a la sentència del Tribunal, doncs que seria un mer tràmit. Això demostra que la seva reformeta com dic jo, ja li està bé. Simplement ha aconseguit ell el que buscava, que finalment és dividir, limitar la repartició pels comuns amb 55 milions i per anys a venir. Per tant aquesta és la seva finalitat i finalment acabarà reformant la reformeta.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El r. síndic general:

Gràcies.

Pels consellers d'Unió Laurediana - Independents de la Massana, Sr. Josep Pintat.

El Sr. Josep Pintat:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, primer voldria fer un punt que crec que aquí no se n'ha parlat.

La sentència del Tribunal Constitucional diu el que diu. Si no es modifica la llei, la llei avui dia ja està en vigor, excepte aquells articles que s'han anul·lat.

Per tant, des del nostre punt de vista, si la llei no prospera, hi ha el que hi ha. Aquest és el posicionament, i com ha dit el cap de Govern, entenem que seria adequat modificar la llei i complir amb els acords que es van establir amb la taula tripartida.

Les nostres esmenes que hem presentat són esmenes que van en el sentit de reordenar i estructurar la llei perquè no entenem que si el Tribunal Constitucional suprimeix una disposició transitòria en aquest cas, que es pugui entendre dins del text que es fa una modificació. Si hi ha coses que estan suprimides no es poden modificar, s'han de redactar de nou. I aquestes són les esmenes que hem presentat i que donen dret a aquest articulat.

Però que quedi clar, la llei ja està en vigor i cada comú té el que té, i tot ha fet possible que tinguin el que tinguin amb aquesta llei. Per tant no compliquem tant, o volem posar les coses fàcils o ho deixem estar tal com està, i tothom es quedarà el que té amb els seus desequilibris de més o de menys.

Jo el que sí que demano és que les esmenes que hem presentat, se les mirin amb carinyo.

Sr. López, vostè m'ha preguntat si mirariem les seves esmenes. Sí ens les mirarem, però és que estem en dos models diferents. Vostè defensa més un pes de la població, i nosaltres no. Vostè defensa un sistema electoral tant a les parroquials o a nivell nacional, una composició de l'arc parlamentari diferent, nosaltres no, per tant difícilment recolzarem les esmenes que han presentat.

I per últim, vostè quan ha fet les seves manifestacions, -i tampoc vull fer més polèmica-, quan li he replicat sempre es queda en un pla de victimisme: "És que el pressupost no va prosperar quan jo estava al Govern"... Doncs miri, no va prosperar però la col·laboració que li pot dir al cònsol de Sant Julià va ser mínima, i el que li puc dir és que el

cònsol de Sant Julià en aquell moment amb el seu Govern va col·laborar, vaig ser l'últim cònsol que vaig pujar a l'última reunió amb aquell Govern per parlar de competències i transferències, els demés no s'hi van presentar! I amb aquesta posició també entenc que estigui ofès amb tot el que ha passat perquè això ha comportat una ruptura del Grup Mixt, i potser amb aquesta situació no s'ha sentit còmode que fins i tot ha acabat portant el síndic al Constitucional... Bé, potser perquè els principis democràtics no quadraven.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Demòcrata, el Sr. Miquel Aleix.

El Sr. Miquel Aleix:

Gràcies Sr. síndic.

Miri Sr. López, el seu text de llei em sap greu veritablement que avui vostè presenti una esmena a la totalitat sense un text alternatiu, i com ja li he dit jo també he fet una miqueta l'exercici per veure si vostè havia fet servir la fulla de càlcul de l'Excel per veure com incidia en què algunes parròquies com ha dit el Sr. cap de Govern, tinguessin uns revinguts molt més importants del que haurien de tenir en base a la llei i altres han sortit molt més perjudicades. I vostè també... bé, de vegades fa discursos en aquesta Cambra de solidaritat, de moltes coses i, per exemple, en el que fa referència al que jo he pogut veure doncs bé, vostè baixa la puntuació a les parròquies pel que fa referència a la gent gran, baixa pel que fa referència als infants, puja la població... Bé, vostè sí que ha calculat i ha jugat amb el full Excel! No ens acusi que ho hem fet nosaltres que el que sí és segur és que ho ha fet vostè.

I avui, pel que m'ha demostrat aquí en aquest debat és que vostè -i li he dit alguna vegada i miri que em sap greu-, és que vostè moltes vegades intenta confrontar els uns amb els altres i ho ha fet moltes vegades amb discursos socials però avui amb un discurs totalment institucional en el qual una negociació tripartida ara fa un any, aquí, en la seu del Consell General entre comuns, Govern i el propi Consell es buscava el màxim de consens perquè cada una de les nostres parròquies del país es pogués sentir confortada amb una reforma que demanaven des de feia molt de temps perquè era la sostenibilitat de les pròpies finances de l'Estat que hi anaven, van voler arribar a un acord, i vostè avui pels seus plantejaments aquí demostrats el que busca és enfrontar unes parròquies amb unes altres. Miri

nosaltres, els demòcrates, a aquest joc no ens hi trobarà... No ens hi trobarà perquè nosaltres volem fer polítiques possibilistes però no polítiques rupturistes.

I miri Sr. Jordi Gallardo, també vostès han començat segurament una aventura junts. Ara vostè avui ha plantejat aquí en el debat de què s'abstindrien però que segurament se sentirien incòmodes -o personalment vostè- votant-ho. Miri, jo l'avisó per l'experiència que tinc i que potser és molt poca: com deia el Sr. Ferran Costa, deia: "Sembla que Demòcrates per Andorra tenen un pa a l'ull"... No miri, tenim els ulls ben oberts i aquest funambulisme que vostès han començat mirin de portar-lo a terme sense caure perquè veritablement Andorra jo crec que no necessita aquest tipus de polítiques de confrontació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Pere López, pel Grup Mixt, pels consellers del PS.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Bé Sr. Aleix i Sr. cap de Govern, em diuen que no hem presentat un text alternatiu. Home, per no presentar-lo Déu n'hi do les explicacions que ha fet el cap de Govern. És evident que hem presentat i que vam presentar en el seu moment una proposta alternativa a aquest cas en forma d'esmenes. És a dir, podíem haver presentat un text alternatiu amb les esmenes incorporades en aquells articles, però vostè Sr. cap de Govern ha dedicat tota la intervenció... Bé, una bona part, a explicar les nostres esmenes, per tant, hi ha model alternatiu i després m'hi referiré.

Després em demana d'on surt el 15% del tema de les xarxes i li explicaré, ja ho he explicat, però ho torno a dir claríssim: surt de les despeses dels comuns consolidades amb les seves competències i la suma dels set comuns...

Deixi'm parlar...

La suma dels set comuns amb la despesa que és de xarxes, la seva despesa, de xarxes d'enllumenat, de xarxes d'aigua, de xarxes de clavegueram i altres, dóna aquest 15%. Per tant, no és un número que ens hem inventat.

El tema de les persones...

El Sr. síndic general:

Si us plau, evitin interrompre si us plau.

El Sr. Pere López:

...cases pairals, gent gran, esports, activitats extraescolars pels infants, etc., etc. Tota aquesta suma d'aquestes partides dedicades a les persones és el percentatge que surt de la població. Per tant, nosaltres no ens hem inventat cap número, i ho sap, i surt d'aquí. Vostè sí que no és capaç d'explicar els seus números. Arbitraris totals, de principi a final per assolir el mateix resultat que teníem per l'altre, i quan vulgui en parlem d'on surten els nostres números perquè surten d'aquí: pressupostos consolidats i a més hi ha un informe que també ja es va lliurar en el seu moment, per tant, no hi ha cap mena d'arbitrarietat.

Segon punt, en el que també crec que s'equivoca de manera greu. Confon la destinació de les transferències amb el paràmetre per calcular aquestes transferències. El Tribunal Constitucional anul·la un paràmetre per calcular les transferències perquè determina que no pot ser finalista. Una cosa és per determinar el volum, quan arriba aquest volum com s'aplica i sempre hi ha hagut un percentatge fins ara de destinació d'aquestes transferències. Per tant, no té res a veure el paràmetre de càlcul amb la destinació de les transferències. I nosaltres proposem un 25% per coordinació de polítiques nacionals. Un 25% de la transferència en temes de medi ambient i altres, la qual cosa em sembla que com a principi podem discutir si el percentatge és alt o baix, un principi molt bo, que hi hagi una coordinació entre polítiques nacionals i polítiques comunals amb un 25% de la transferència. Per tant, el comú a part dels seus ingressos propis, entre cometes "fa el que vol" amb el 75% de l'altra transferència i l'altra també, només hi ha una limitació a destinar-ho una part a polítiques socials, una part a polítiques de lluita contra el canvi climàtic i alguna partida més que ara exactament no recordo.

I amb el tema de les xarxes que vostè ha fet aquí un discurs, que torno a insistir, per no tenir un model alternatiu Déu n'hi do, hem presentat unes esmenes que representen, que simbolitzen aquest projecte alternatiu, però és que ja vam fer-ho la primera vegada; una altra cosa és que vostès no han volgut prendre res en consideració i després aniré al consens polític que és el que vostès no han volgut fer.

Amb el tema de les xarxes i de les competències com li deia abans, hi ha una sèrie de competències comunals i per tant s'han de finançar aquestes

competències. El que no s'hi val és inventar-se criteris que poden ser constitucionals però que no és una competència comunal com és el tema de les pernoctacions.

I després un matís, vostè ha dit consellers trànsfuges i jo he dit escindits. No sé... Que quedi clar que jo he dit consellers escindits dels seus partits i que ara voten en contra. És vostè qui ha parlat de consellers trànsfuges.

I després anem al tema del consens. Nosaltres hem presentat un model alternatiu que ja vam presentar en aquella taula tripartida, i vam explicar les dades, vam explicar les nostres motivacions, d'on sortien els números, vostès mai ens han explicat d'on surten els seus percentatges, i evidentment que no volem que el nostre model sigui el que s'apliqui. Entenem que pot haver-hi dos models diferents. El que no acceptem de cap manera és que vostè hagi imposat per la força el seu model, perquè vostè va arribar a la taula tripartida amb un projecte, amb uns comuns a favor i uns comuns en contra, amb uns partits que defensaven un altre model i vostè se n'ha sortit de fer aplicar per la força aquell model sense modificar res... Aquí la culpa és seva Sr. Martí i els responsables de la negociació també de la taula tripartida, el Sr. Baró i el Sr. Aleix. Perquè si havíem de parlar de consens havíem de moure alguna cosa per arribar a un punt entre mig, i vostès tenen més vots que nosaltres però a un punt entre mig entre el que nosaltres proposàvem i el que vostès proposaven o el que haguessin proposat altres consellers. El que no s'hi val és passar una reforma territorial i nacional per la força; tal com ha arribat a la taula tripartida ha sortit sense modificar-la.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Anem per parts. La definició del 10% que nosaltres vam fer sobre inversions sostenibles, hi havia el que se'n diu inversions de sostenibilitat en general, que hi ha molts conceptes igual que vostè. I el Tribunal va dir no. Així de clar. Deixi's estar d'històries, va dir que no al mateix concepte. S'ho miri i no faci aquí coses que no són veritat. Això d'una part.

Després, el 15% ja m'ho ensenyarà perquè té un mèrit d'haver quadrat el 15% amb les xarxes, bé vostè té un mèrit. Però jo no li demanava això, jo

l'únic que li dic és que té un error en el redactat i vostè s'ho pot mirar perquè hi ha un moment en què parla del 13,5, i del 15%. No li he parlat de com ho havia calculat, de què hi ha una incoherència amb algunes d'elles, en una no està reeixida.

Bé, és un aprovat dins de la seva filosofia, però una no està reeixida. I pel que fa, no m'ha contestat en dos altres coses i llavors li faig les preguntes perquè clar, aquest joc el podem jugar tots.

Quan diu: "carreteres, pobla significa definitivament poblades". Això no és subjectiu, no me'n fa referència.

Després tampoc fa referència del punt de l'1,5 passar a 2 perquè es perden 400.000 euros i anem a mirar de compensar-ho. Tampoc en fa referència. Però és igual.

Això el que li volia dir és que m'ho he mirat, però és igual. Jo li he de reconèixer que té un altre model, però el que no pot fer és venir a donar lliçons que nosaltres fem qualssevol números i que vostè verdaderament al darrera hi ha un anàlisi cartesià que ni el Descartes l'hagués pogut fer.

Home, ja ens afaitem, ja som tots grans! Vostè quadra les xarxes amb el 15%. Escolti, dit de passada, aquí no hi ha cap conseller...

Sí, ara està a Andorra la Vella vostè, a Andorra la Vella, d'aquest 15% de les xarxes, el comú de la capital deu tenir un percentatge altíssim a fer, no de xarxes, a fer. I això no és culpa del Sr. Pintat, estava a Sant Julià.

Però això és una altra cosa.

Jo li reconec públicament que vostè té un altre model, però aleshores no digui que vostè ho té tot ben apamat i que tot és extremadament lúcid, calculat i tal.

Escolti, jo no permeto aquesta exigència, el nostre projecte ha estat analitzat pels millors experts economistes de les millors universitats internacionals, no és això. I si he dit trànsfuges, m'he equivocat. Però, clar, ho ha dit tantes vegades als diaris. Una cosa és que no ho hagi dit aquí, però als diaris se n'ha fet un fart de dir-ho, però és igual.

Jo ja li reconec que té un text, té una filosofia alternativa però no digui una cosa per l'altra que un sol fet perfectament hi ha una gran coherència i els demés fem anar el full de càlcul.

I jo em quedo amb dos reflexions en la meua última intervenció, Sr. síndic que em semblen importants. És veritat i li agraeixo que ho hagi dit vostè, en vam estar parlant, la llei avui és aplicable. Però sols es trenca amb tot el pacte que vam assolir, fins al punt que verdaderament es disparen paraules d'un costat i

altre sense cap classe de significat. Li agraeixo que ho hagi dit.

I després pel que fa referència a les esmenes, ja em giro cap al Grup Demòcrata i faré passar aquest informe a la comissió perquè l'he demanat per analitzar-lo. Si bé, permeti'm que li digui que jo penso que la nostra llei s'aguanta sense les seves esmenes, també té un informe que amb les seves esmenes és completament inconstitucional, i fan una cosa que és veritat, que subsanen potser una cosa que el Tribunal Constitucional, i ho dic amb tot el respecte, no va "tinar" del tot perquè deixa alguns apartats que en d'altres conceptes els anul·la.

I per tant ja li dic des d'ara, i em giro si em permet, que després no se'm digui que em poso en ingerències parlamentàries, però em giro cap al president del grup que ens dóna suport i que també va fer tot el possible perquè no s'arribés a cap acord.

Sr. Ladislau Baró, miri que és un home de consciència, però ni això va saber fer, segons les paraules del Pere López perquè ho va trencar tot. Però bé, si el vota és que és de consens, el president del grup parlamentari apart té d'altres qualitats.

I em giro cap al president del grup parlamentari i bon amic, Ladislau Baró, jo penso que les dues esmenes que presenta... diem les coses pel seu nom, Unió Laurediana i Ciutadans Compromesos, són força encertades.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

La veritat és que intervinc per al·lusions, per contestar al Sr. Aleix, perquè donava per tancada la nostra participació en aquest debat, però venia aquest matí cap al Consell i pensava a veure en quin moment, -i pensava que ho faria el cap de Govern, també ho reconec-, s'intentarà parlar de les reunions polítiques que les dos formacions, en aquest cas, Partit Socialdemòcrata i Liberals d'Andorra van tenir lloc ahir. Però no dic que pensava que ho faria vostè, cosa que de moment no ha fet. Però em sorprèn que ho hagi fet el Sr. Aleix i que s'adrexi a mi i per extensió al nostre projecte per parlar de funambulisme polític, quan si algú ha estat un mestre en fer funambulisme polític ha estat el seu projecte, Sr. Aleix.

I sobretot em sap greu que ho faci vostè i li dic amb tot el respecte que li tinc perquè vostè sempre ha intentat fer aportacions, intervencions respectuoses i assenyades per intentar posar aquell toc o grau d'experiència que els anys en aquesta Cambra o a Casa de la Vall, li han aportat.

Però penso que avui ha pretès donar una lliçó d'andorranitat o del que és bo o no és bo pel país. I això no li puc acceptar, perquè al final qualsevol tipus de pacte, acord, decisió, projecte, si és bo o no pel país, no li correspon a vostè decidir-ho. Seran els electors, les andorranes i els andorrans que validaran o no el suport que puguin tenir aquells acords.

I si és el cas que algun d'aquests partits acabi governant, serà per decisió dels andorrans i de les andorranes, i no em digui vostè que llavors serà perquè estan equivocats i s'han errat en què no sigui una cosa bona per Andorra. Perquè voldria entendre que llavors vostè defensa que l'únic que és bo per Andorra és que Demòcrates per Andorra estigui governant.

Miri jo li diré una cosa, no és bo pel país que cap partit estigui governant molts anys, cap. Ni el nostre, ni el seu, ni el del Sr. Pere López, cap. Jo parteixo d'aquest idea. Vostè potser pensa que l'únic bo, i aquells que només ho saben fer tot bé i que poden redreçar i construir el futur d'aquest país, son Demòcrates per Andorra. Jo penso que això ho podem fer entre tots, amb alternança política, amb diàleg, amb discussions, amb confrontació. Però, li dic de veritat i li torno a repetir des del respecte, crec que avui s'ha equivocat intentant donar lliçons d'andorranitat, perquè a més a més vostè ha parlat referint-se a la meua intervenció, quan jo he dit que si fos a fer no votaria les lleis que en el seu dia es van presentar. I ho torno a dir i ho dic: i per què? Doncs perquè en el seu dia no vam tenir el debat que podríem tenir avui perquè la nostra situació dins del grup parlamentari és diferent. I em referia a això, que això no és una crítica, ni és cap constatació a la situació que teníem llavors del grup parlamentari, perquè vam fer moltes coses conjuntament, i les vam fer bé, penso. Però quan jo li dic si avui tornéssim a discutir les lleis de transferències i competències amb la situació que tenim dins del grup parlamentari, el nostre vot seria diferent, li dic des de la responsabilitat i el convenciment que defensaríem les coses d'una altra manera. Amb més llibertat des del punt de vista del nostre posicionament polític, perquè vostè em reconeixerà que per exemple en el si de la comissió, quan vam parlar de les esmenes que vam fer el Grup Liberal, de debat no n'hi va haver. No vam poder tenir la força, ni la voluntat, ni l'empenta de poder defensar amb més vehemència els nostres postulats. Vam acceptar perquè en aquell

moment ho havíem de fer així perquè ens havíem compromès que no era requisit sine qua non el suport d'aquelles lleis a les esmenes que vam presentar.

Vostè va arribar en aquella comissió i ens va dir que no hi podia haver debat o que no calia que hi hagués debat perquè no les podien votar, i que per tant, no era necessari, tot i que va donar el guant a què es pogués fer.

Fos a fer aquesta situació amb la situació que tenim ara al grup parlamentari, això hagués estat motiu suficient com perquè nosaltres no votéssim aquelles lleis. Per què? Perquè per nosaltres les esmenes que fèiem en aquell cas eren importants. Per tant, lamento una vegada més, penso que ha estat un error, tots ens equivoquem. No tinc res més a dir.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Mixt, alguna intervenció...

Sr. Josep Pintat.

El Sr. Josep Pintat:

Gràcies Sr. síndic.

No sé si anteriorment m'he explicat prou bé, però torno a repetir, la llei avui dia està en funcionament, està en funcionament, per tant aquesta correcció si es fa o no es fa només és per acabar de fer uns ajustos en base a la sentència del Tribunal Constitucional, però els comuns cada un d'ells ja sap el que ha de cobrar, amb equilibris o desequilibris. Això pot trencar part d'aquest acord. Qui va obrir la porta al Tribunal Constitucional perquè s'hi anés, vam ser nosaltres en el seu moment. Les esmenes que hem presentat Sr. cap de Govern, van en la línia d'ordenar jurídicament aquesta text perquè entenem que bàsicament, que amb el text que s'ha presentat per Govern, es fa una interpretació del que diu el Tribunal Constitucional. I el que diu el Tribunal Constitucional no s'interpreta ni es jutja, s'aplica. Per tant, aquestes esmenes van en aquest sentit i impliquen una reclassificació del text. Sinó pot tornar a donar lloc o a obrir peu a mals entesos, per això les hem presentat.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Miquel Aleix.

El Sr. Miquel Aleix:

Gràcies Sr. síndic.

Sí miri Sr. Gallardo, la meva intenció en cap cas era entrar en el plantejament de si vostès o no intenten fer acords amb el Partit Socialdemòcrata o no. La meva intenció és de què quan li he fet referència al que li deia, era perquè ahir o quan vostès hagin fet l'acord que hagin fet, a mi no em correspon ni de prop ni de lluny jutjar-lo. Però el que és segur és que vostè ha fet referència aquí de què pel que feia referència a la llei de transferències, el seu plantejament era que s'abstenia però que lliurement sinó hauria votat que no.

Ara ha donat vostè una explicació que és dels seus plantejaments del seu propi grup parlamentari del seu moment. Jo no tinc amb res a entrar-hi ni sortir-hi, però el que és evident és que jo plantejo quan faig el meu plantejament aquí a la tribuna és de què nosaltres, des de Demòcrates per Andorra evidentment que pensem que estarem vigilants amb el que fa referència amb la cohesió de les nostres institucions i de la nostra societat i això és el que pensem plantejar com a projecte polític, no en el passat i també en el futur. I per això li dic, i no s'ho prengui malament, és en aquest sentit que li he dit el funambulisme perquè la nostra societat està en una situació que per la seva cohesió cal estar molt vigilats.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

Molt breument.

Sr. Pintat, m'he expressat i a més li agraeixo la seva intervenció perquè tothom se situï. Si no canviem això és pitjor el remei que la malaltia. Ja no són 56 milions, és de què els pactes assolits es trenquen tots perquè la llei està en vigor. I a les seves esmenes he sigut molt clar. Jo penso que les milloren. Per ser més clar, jo l'únic que he dit és que penso que el text que hem presentat, s'aguanta des d'un punt de vista constitucional. Però també he dit i interpel·lava el president del Grup Parlamentari Demòcrata, el Sr. Ladislau Baró que jo penso que s'han d'aprovar. Per tant el seu text va en aquest sentit. És simplement aquesta intervenció. I no sé si és el moment, però jo sí que he entès el que ha volgut dir el Sr. Miquel Aleix. Jo en tot cas us felicito si han arribat a un

acord. Ja veurem els plantejaments perquè com que últimament tot va bastant en consonància, doncs segurament després de l'acord ve el programàtic i aquí no hi ha cap problema. Històricament el Partit Liberal amb el Partit Socialista sempre han tingut grans afinitats.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Per tranquil·litat i per tranquil·litzar al cap de Govern, de la mateixa manera que vostè va ser capaç d'aglutinar en el seu projecte socialdemòcrates, liberals, gent d'altres partits, conservadors i totes les forces que vostè va necessitar, tecnòcrates també, m'ho recordava la consellera companya, no en dubti que nosaltres els liberals intentarem fer el millor projecte pel país, sigui amb qui sigui.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. cap de Govern.

Hauríem d'anar conclouent aquest debat.

El Sr. cap de Govern:

No, no estic acabant Sra. Judith Pallarés, no ens oblidem els tecnòcrates. És bonica aquesta frase de què no ens oblidem els tecnòcrates. Jo em giro cap aquí, a veure'n uns quants però els tecnòcrates també ajuden.

No, és que jo li desitjo sort, però vostè entendre que DA és una qüestió bastant transversal em dirà. Jo simplement, reconegui'm això, simplement això. A mi em pot criticar tot el que vulgui, jo crec que la solidesa de Demòcrates per Andorra ho hem demostrat. Aquí entre nosaltres, aquí "s'ha trinxat tothom" gairebé Sr. síndic entre cometes, usem un vocabulari potser més parlamentari i nosaltres el nostre projecte, no dic que estigui consolidat però com a mínim ha tingut una certa coherència, almenys des d'un punt de vista d'estabilitat de parlamentaris, Sr. Pere López, o sinó parli'n amb el Sr. Víctor Naudi.

Jo els hi desitjo molta sort. Estarem atents als programes, i quan jo dic no és faltar a la veritat. Penso que el Partit Liberal històricament sempre ha donat suport als preceptes del Partit Socialdemòcrata. Però no hi ha cap problema, les coses canvien.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Gallardo, hauríem d'anar conclouent.

El Sr. Jordi Gallardo:

Sí Sr. síndic, gràcies.

Però clar, com que el cap de Govern interpel·la, doncs per al·lusions.

Jo no sé si vostès no es trinxaran o vostès continuaran, i que si vostès són coherents o no. Jo el que li puc dir és que nosaltres sempre hem estat al mateix lloc, i que vostè aquesta coherència no la pot tenir ni defensar. Ni vostè, ni alguns dels seus companys. Per tant, això de coherència, vostè deu tenir un concepte diferent del que tenim nosaltres.

I no es preocupi que el Partit Liberal no és el Partit Liberal de fa 20 anys, ni de fa 25 perquè nosaltres entenem que les coses evolucionen com la societat andorrana també evoluciona i necessita d'altres coses i d'altres propostes.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, si no hi ha més intervencions, donaríem per acabat el debat i procediríem a la votació de l'esmena a la totalitat presentada, recordant que sí és sí a l'esmena, i no és no a l'esmena.

Obrim doncs un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sr. secretari, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí, gràcies Sr. síndic.

4 vots a favor, 21 en contra i 3 abstencions.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

A la vista del resultat, queda desestimada l'esmena a la totalitat i havent-se presentat esmenes a

l'articulat, el projecte de llei seguirà el seu tràmit a la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

Abans de passar al següent punt de l'ordre del dia, suspenem la sessió durant 20 minuts.

Se suspèn la sessió.

(Són les 12.13h)

Es reprèn la sessió.

(Són les 12.43h)

El Sr. síndic general:

Es reprèn la sessió.

Respecte als dos següents punts de l'ordre del dia i vista la demanda de debatre'ls de forma conjunta, proposo si no hi ha objeccions al respecte, de procedir al seu debat conjunt per procedir posteriorment a la seva votació de forma separada.

Si no hi ha objeccions, procediríem així.

Procedim doncs al debat conjunt del Projecte de llei de l'ensenyament superior i del Projecte de llei de la Universitat d'Andorra.

3- Examen i votació del Projecte de llei de l'ensenyament superior.

4- Examen i votació del Projecte de llei de la Universitat d'Andorra.

L'informe de la Comissió Legislativa d'Educació, Recerca, Cultura i Esports relatiu al Projecte de llei de l'ensenyament superior ha estat publicat en el Butlletí número 55/2018 del 14 de juny.

Intervé per exposar l'informe de la comissió, la M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud, nomenada ponent per part de la comissió.

Teniu la paraula.

La Sra. Carine Montaner:

Gràcies Sr. síndic.

En la reunió del dia 16 de maig del 2018, la Comissió Legislativa d'Educació, Recerca, Cultura i Esports em va nomenar ponent del Projecte de llei de l'ensenyament superior.

Em correspon avui presentar una síntesi de l'informe de la comissió.

La Comissió Legislativa d'Educació, Recerca, Cultura i Esports en el decurs de les reunions celebrades els dies 30 de maig i 6 i 12 de juny del 2018 ha analitzat el projecte de llei i les esmenes que li han estat presentades.

En l'esmentat projecte de llei li foren presentades 19 esmenes a l'articulat. 2 esmenes per part del Grup Parlamentari Mixt, Sílvia Eloïsa Bonet Perot; 4 esmenes per part del Grup Parlamentari Mixt, SDP; 2 esmenes per part del Grup Parlamentari Mixt, PS; 6 esmenes per part del Grup Parlamentari Liberal i 5 esmenes per part del Grup Parlamentari Mixt, UL-Independents de La Massana.

La Sindicatura en data 27 de desembre del 2017 i als efectes determinats per l'article 18.1.d) del Reglament del Consell General va constatar que les esmenes formulades pels grups parlamentaris no eren contràries a les disposicions de l'article 112 del Reglament del Consell General i les va admetre a tràmit.

D'acord amb el que preveu l'article 45 del Reglament del Consell General, l'esmentat projecte de llei, així com les esmenes a l'articulat que han estat presentades, foren trameses a la Comissió Legislativa d'Educació, Recerca, Cultura i Esports el dia 27 d'abril del 2018.

De les esmenes que figuren a l'informe de la Ponència: 3 esmenes s'han aprovat per unanimitat, 1 esmena s'ha aprovat per majoria, 4 esmenes no s'han aprovat i 9 esmenes han estat retirades (1 esmena ha estat retirada per obrir el pas a establir una transacció que ha estat aprovada per unanimitat, i 1 esmena ha estat retirada per obrir el pas a establir una transacció que ha estat aprovada per majoria.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la Comissió el text del qual es sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

L'informe de la Comissió d'Educació, Recerca, Cultura i Esports relatiu al Projecte de llei de la Universitat d'Andorra ha estat publicat en el Butlletí número 55/2018, també del 14 de juny.

Intervé per exposar l'informe de la Comissió el M. I. Sr. Pere López Agràs, nomenat ponent per part de la comissió.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

En la reunió del dia 16 de maig del 2018 la Comissió Legislativa d'Educació, Recerca, Cultura i Esports em va nomenar ponent del Projecte de llei de la Universitat d'Andorra.

Em correspon avui presentar una síntesi de l'informe de la Comissió.

La Comissió Legislativa d'Educació, Recerca, Cultura i Esports en el decurs de les reunions celebrades els dies 30 de maig i 6 i 12 de juny del 2018, ha analitzat el Projecte de llei i les esmenes que li han estat presentades.

A l'esmentat Projecte de llei li foren presentades 20 esmenes a l'articulat: 6 esmenes per part del Grup Parlamentari Mixt, Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot; 3 esmenes per part del Grup Parlamentari Mixt, SDP; 1 esmena per part del Grup Parlamentari Demòcrata, i 6 esmenes per part del Grup Parlamentari Liberal i 4 esmenes per part del Grup Parlamentari Mixt, UL-Consellers Generals Independents de La Massana.

La Sindicatura, en data del dia 27 de desembre del 2017, i als efectes determinats per l'article 18.1.d) del Reglament del Consell General, va constatar que les esmenes formulades pels grups parlamentaris no eren contràries a les disposicions de l'article 112 del Reglament del Consell General, i les va admetre a tràmit.

D'acord amb el que es preveu en l'article 45 del Reglament del Consell General, l'esmentat Projecte de llei així com les esmenes a l'articulat que han estat presentades, foren trameses a la Comissió Legislativa d'Educació, Recerca, Cultura i Esports el dia 27 d'abril del 2018.

De les esmenes que figuren en l'informe de la Ponència: 3 esmenes s'han aprovat per unanimitat, 4 esmenes s'han aprovat per majoria, 4 esmenes no s'han aprovat, 4 esmenes han estat retirades per obrir el pas a establir unes transaccions que han estat aprovades per unanimitat, i 1 esmena ha estat retirada per obrir el pas a establir una transacció que ha estat aprovada per majoria.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la Comissió, el text del qual es sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Passem doncs, al torn d'intervencions.

Per part del Govern, té la paraula el ministre, Sr. Eric Jover.

El Sr. Eric Jover:

Gràcies Sr. síndic.

Senyores i senyors consellers, avui sotmetem a votació dos projectes de llei molt estretament relacionats: el Projecte de llei de l'ensenyament

superior i el Projecte de llei de la Universitat d'Andorra.

Ambdós textos normatius representen una avaluació de la legislació existent en matèria d'ensenyament superior i concretament de la Llei 12/2018, d'ordenació de l'ensenyament superior. Una evolució lògica que d'una banda s'emmarca en la maduresa de l'ensenyament superior del país, i de l'altra en la voluntat d'adequació amb els eixos de l'espai europeu d'ensenyament superior, àrea que reagrupa quaranta-vuit països i del qual Andorra en forma part des del 2003.

Abans d'entrar a valorar els dos projectes, m'agradaria agrair a l'Agència de Qualitat de l'Ensenyament Superior d'Andorra i a la Universitat d'Andorra la seva participació activa en la preparació d'ambdós textos legals.

Sense voluntat de ser exhaustiu sí que m'agradaria incidir en alguns dels elements principals d'aquestes lleis. El Projecte de llei de l'ensenyament superior s'emmarca en el dret en l'educació prevista en l'article 20 de la Constitució i més concretament en el dret que tothom té en funció de les seves aptituds a accedir als nivells superiors de l'ensenyament previst en l'article 1 de la Llei qualificada d'educació del 1993. En aquest sentit s'introdueix el concepte de no discriminació alineat amb els principis reafirmats per aquesta Cambra el passat 20 d'octubre quan es va ratificar el conveni relatiu a la lluita contra la discriminació en l'àmbit de l'ensenyament de la UNESCO. També remarca el dret de les persones amb discapacitat a accedir a l'ensenyament superior amb igualtat de condicions amb la resta d'alumnes però amb els suports i ajustos raonables necessaris d'acord amb l'article 24.5 del Conveni relatiu als drets de les persones amb discapacitats fet a Nova York el 13 de desembre del 2016 i ratificat per aquesta Cambra al 2017.

Com he comentat anteriorment, aquesta Llei s'alinea completament amb els principis de l'Espai Europeu de l'Ensenyament Superior i vol promoure la mobilitat acadèmica i professional de tots els membres de la comunitat educativa ja sigui de l'alumnat, del personal docent o del personal administratiu i tècnic. En aquest sentit l'ensenyament superior s'organitza en cicles comprables al de l'Espai Europeu d'Ensenyament Superior amb uns resultats d'aprenentatge basats en els Descriptors de Dublín, ensenyaments mesurats en crèdits europeus (els famosos STS) i amb l'obligació de què els títols estatals estiguin sempre acompanyats amb el suplement europeu al diploma.

El text que avui votem també reforça la posició de la recerca com a element intrínsec de l'ensenyament

superior. No podem tenir un ensenyament superior competitiu si no està vinculat a una activitat de recerca de primer nivell, i potser un dels elements més importants, amb la present reforma a la qualitat, esdevé un dels mecanismes principals de l'ensenyament superior i de les seves institucions. En l'articulat és omnipresent aquest concepte de manera transversal amb la voluntat que impregni tant l'actuació de tots els membres de la comunitat educativa com en la presa de decisions de les institucions.

El foment de la qualitat com a element de millora contínua ha de ser un element cabdal per promoure la competitivitat de l'ensenyament superior a Andorra. Quan parlem de qualitat sobresurt com a actor principal l'Agència de Qualitat de l'Ensenyament Superior d'Andorra (AQUA), òrgan independent que aquest Govern va consolidar i adaptar als estàndards internacionals regulant-la amb la seva llei de creació, la 9/2016, i que amb els dos textos que avui proposem reforcen encara més el seu important rol en la qualitat de l'ensenyament superior.

L'AQUA esdevé la responsable de l'avaluació externa de la qualitat i el principal referent per a la constitució de mecanismes d'avaluació interna de la qualitat. Els textos també deixen palès que aquesta qualitat s'ha d'alinejar amb els ESG (*European Standards and Guidelines for Quality Assurance*) de l'espai europeu.

Per acabar amb l'anàlisi del Projecte de Llei de l'ensenyament superior és important esmentar que es modifiquen els mecanismes de creació de les institucions d'ensenyament superior i és especialment rellevant la disposició final primera que modifica l'apartat 1) de l'article 29 de la Llei qualificada d'educació i que preveu que la universitat pública necessiti d'una llei que la creï i la desenvolupi, però que les altres institucions d'ensenyament superior -públiques i privades- es puguin crear via autorització administrativa. Amb aquesta modificació el Govern dóna resposta al compromís que vaig assumir personalment en aquesta Cambra a demanda del Grup Liberal i del Grup Demòcrata quan varen debatre i votar la Llei 8/2016, de revocació definitiva de la Universitat de les Valls, i que consistia en la necessitat de simplificar els procediments associats a l'obertura i el tancament d'aquesta tipologia d'institucions. Cal remarcar que aquesta modificació també hauria de facilitar l'aparició de nous projectes en aquest àmbit i confio en poder donar-vos bones notícies en aquest sentit en els propers mesos.

Senyores i senyors consellers, si passem a comentar el Projecte de Llei de la Universitat d'Andorra és

important destacar que per si mateix ja és un símbol. És un reconeixement tàcit d'aquesta institució que passa a tenir llei pròpia. Aquest reconeixement l'hem de fer avui extensiu a la tasca desenvolupada per tots els responsables de la Universitat d'Andorra i del Ministeri d'Educació des de finals dels anys 80 quan es va crear l'Escola universitària d'infermeria i l'Escola d'informàtica fins l'actualitat.

Des de les primeres etapes de l'ensenyament superior a Andorra fins avui en dia quan la Universitat d'Andorra és una institució plenament consolidada en el nostre país. Un reconeixement a tots aquells responsables que han cregut en el projecte i que poc a poc han anat bastint la institució que avui coneixem.

També considero oportú estendre aquest agraïment al conjunt de professionals que hi treballen o hi col·laboren, i que amb el seu granet de sorra han fet gran la Universitat d'Andorra.

Aquest Projecte de Llei, plenament alineat amb el de l'ensenyament superior, busca modernitzar l'estructura de la universitat i a promoure l'evolució. El text reforça l'autonomia acadèmica, científica, administrativa i financera de la Universitat d'Andorra a través de diferents modificacions de les quals m'agradaria destacar l'ampliació de les competències al consell universitari, que ara passa a tenir, -i em permetreu que les anomeni-, les funcions següents:

- Aprovar i modificar els estatuts de la Universitat d'Andorra.
- Elegir i destituir el rector.
- Nomenar i cessar el vicerector a proposta del rector.
- Aprovar el pressupost anual.
- Establir les línies estratègiques de la universitat.
- Aprovar l'execució pressupostària.
- Aprovar la gestió dels romanents.
- Aprovar la memòria d'activitats a la universitat.

A més, aquest consell universitari es veu ampliat amb la inclusió d'un representant del personal administratiu i tècnic que fins ara no hi era present.

La figura del rector també es veu reforçada, ampliant el mandat a sis anys amb l'objectiu de defugir calendaris polítics, i s'introdueix la figura del vicerector que l'assisteix en les seves tasques.

Un dels elements que m'agradaria d'estacar és la creació per llei del consell de la qualitat de la Universitat d'Andorra.

Aquest òrgan que de facto ja existeix, reafirma la voluntat de tots els actors de l'ensenyament superior

de posar la qualitat al centre de les nostres polítiques com a garant de la seva eficiència i competitivitat.

La llei estableix que aquest consell és el responsable de la gestió interna de la qualitat i que s'haurà de coordinar de manera contínua amb l'Agència de Qualitat de l'Ensenyament Superior d'Andorra, responsable de la gestió externa d'aquesta qualitat.

Sres. i Srs. consellers, deixeu-me finalitzar aquesta intervenció agraint la tasca realitzada pels membres de la Comissió Legislativa d'Educació, Recerca, Cultura i Esports que a través de les esmenes i de les seves constructives aportacions han permès millorar els projectes de llei que avui sotmetem a votació.

En resum, els dos projectes de llei que avui es sotmeten a votació són un pas més. Un pas més en la consolidació d'un ensenyament superior basat en la recerca, la qualitat, la no discriminació i l'alienament amb els eixos de l'espai europeu d'ensenyament superior.

Un pas més per a la diversificació de l'economia i sobretot, un pas més per a la formació de qualitat dels nostres joves i ciutadans que són els que han de posar els fonaments d'Andorra del present i del futur.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Obrim el torn d'intervencions per part dels grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Ferran Costa, teniu la paraula.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Avui sotmetem a votació els Projectes de llei de l'ensenyament superior i de la Universitat d'Andorra.

D'entrada, hem de dir que els dos textos ens semblen completament necessaris i suposen un pas endavant, ferm i decidit, per donar la rellevància que pertoca i ordenar l'ensenyament superior al nostre país.

A més a més, resolen mancances, -les mencionava el ministre-, que aquí mateix, en seu parlamentària, havíem detectat, arran del malaurat episodi d'haver de revocar, per llei, la Universitat de les Valls.

A grans trets, aquests dos projectes de llei ens agraden perquè, d'una banda, proporcionen un marc jurídic clar a totes aquelles institucions d'ensenyament superior que vulguin instal·lar-se a casa nostra, i, d'altra banda, la llei específicament

dedicada a la Universitat d'Andorra dona la rellevància necessària a la nostra universitat pública, que, amb pocs anys de vida, ha fet tant amb les seves contribucions en l'àmbit de l'ensenyament superior al país.

Abans d'endinsar-nos en els detalls, -n'ha parlat abastament el Sr. ministre-, dels dos textos legals, voldria breument parar atenció a la metodologia de treball portada a terme en el si de la Comissió que, per altra banda, tinc l'honor de presidir.

Vull destacar l'esperit altament constructiu en el si de la Comissió per intentar, entre tots plegats, entre tots els parlamentaris que la formen, d'analitzar i debatre en profunditat i de manera crítica totes i cadascuna de les aportacions fetes en forma d'esmena per mirar d'aconseguir els millors textos possibles. I això ha estat així, ho vull dir i agrair públicament, pel tarannà de les conselleres i dels consellers que la integren: la Sra. Palmitjavila, el Sr. Bardina, el Sr. Ruiz, la Sra. Montaner, el Sr. López i també la Sra. Bonet i el Sr. Víctor Naudi. Els dos darrers no formen part de la Comissió, però hi han participat aportant esmenes. El tarannà i el clima que entre tots hem estat capaços d'aconseguir ha fet inclús que, sense caldre, a l'hora de votar les esmenes es computés el seu sentit del vot, per tenir-los en compte en aquest diàleg franc, obert i decidit, no pas obstrucció, per aconseguir els millors textos legals.

També vull agrair, li ho dic ben sincerament, la predisposició total i absoluta del ministre Jover a l'hora de consensuar els textos, ja que no ha escatimat esforços per dialogar i mirar de donar cabuda a les aportacions en forma d'esmena, no tancant-se en banda en cap moment.

Ja d'entrada, senyor ministre, vostè ha sabut aportar dos textos sòlids, -al nostre parer, millorables, això sí-, i en tot moment ha estat disposat a argumentar, fonamentar i a articular diàlegs sobre les esmenes proposades.

Aquesta és la prova que demostra que, quan regna l'esperit constructiu i totes les parts implicades s'ho plantegen, es poden elaborar textos legals que vetllin, de forma crítica, per l'interès general.

Un cop més, cospem i celebrem que, indiferentment del color polític, tots els grups tinguem clar que l'educació és un actiu a preservar i determinant pel futur del nostre país.

Tal com deia al començament, la llei de l'ensenyament superior crea una norma que s'adapta a la nova realitat de l'ensenyament superior, essent coherent amb el context propi.

A més, aquesta Llei assegura l'evolució i el creixement de l'ensenyament superior des de l'àmbit privat i a la vegada en garanteix la qualitat. Com deia, soluciona una de les problemàtiques que havien quedat pendents de resoldre amb la legislació vigent fins avui, i és que a partir d'ara ja no caldrà que cada projecte universitari d'ensenyament superior que vulgui instal·lar-se al nostre país necessiti una llei pròpia, amb la qual cosa creem i facilitem les condicions per afavorir l'entrada de noves universitats.

D'altra banda, celebrem la creació d'una llei específica per a la Universitat d'Andorra.

Com bé deia, la Universitat d'Andorra és una universitat jove, té 20 anys, però ha demostrat sobradament la seva solidesa acadèmica. Totes les seves contribucions a la societat fan que sigui de rigor crear-li una norma jurídica pròpia, diferenciada de la de l'ensenyament superior, per donar-li el valor i la rellevància que es mereix. Aquesta Llei ha de permetre la seva modernització i, a més a més, promoure la seva consegüent evolució.

Pensem que és oportú esmerçar uns moments per parlar d'algunes de les contribucions fetes fins avui per la nostra Universitat. Al llarg d'aquests anys, ha tingut 13.500 persones matriculades. S'han fet 9.140 expedients de postgrau, cursos d'actualització i seminaris de formació continuada. S'han fet més de 500 formacions diferents de recerca i s'han emès 4.426 diplomes (1.043 han estat títols d'Estat i 3.383, títols propis de formació continuada).

Referint-nos només a aquest darrer curs acadèmic que ara es clou, a títol d'exemple, s'estan oferint 13 títols d'Estat (1 DPA, 8 bàtxelors, 1 bàtxelor d'especialització, 2 màsters i un curs de doctorat).

S'han ofert 65 cursos de formació continuada (2 postgraus, 43 cursos d'actualització i 20 seminaris). Hi ha més de 500 estudiants de formació reglada i més de 1.000 estudiants de formació continuada. Hi ha una plantilla de 34 empleats fixos i uns 300 col·laboradors (200 en l'àmbit acadèmic).

A més a més, cal destacar que la nostra universitat té quatre grups de recerca, que, des de l'any 2009, han publicat més de 170 articles.

I aquestes no són les úniques activitats que porta a terme la Universitat.

Des de l'any 2004, existeix l'Aula Magna, destinada a la gent gran. Des del 2014, la Universitat dels Infants, destinada als nens i nenes del nostre país. Des del 2016, l'Aula d'Estiu, que seria l'equivalent de la Universitat d'Estiu a qualsevol altra universitat. També existeix l'UdA Solidària, dirigida a projectes solidaris a Andorra i fora d'Andorra.

Des del 2006, la Càtedra UNESCO. Des del 2013, l'Aula Camões, i ara ja la Càtedra Camões, per a potenciar la llengua i la cultura portugueses.

Des del 2016, l'Aula Confuci, que vol divulgar la llengua i la cultura xineses.

També des del 2016, l'Aula Lliure, que permet que estudiants sense accés a la universitat puguin seguir assignatures de formació reglada.

Així mateix cal destacar ja per acabar, per a la internacionalització de la nostra Universitat, el Pla multilingüe per a la incorporació de l'anglès a totes les formacions, vigent des del 2011.

De totes aquestes dades que demostren la gran contribució que fa la Universitat d'Andorra al país, voldria destacar les formacions d'Estat, que han permès als nostres joves accedir a un ensenyament superior de qualitat aquí mateix, a casa nostra, sense l'obligatorietat d'haver de marxar del país.

S'han ofert 4.000 formacions d'Estat; -ho deia fa uns moments-, de les quals, 1.000 han obtingut un títol d'Estat.

I també vull destacar la forta implicació de la Universitat d'Andorra amb els sectors econòmics i professionals del país, que fa que aquest any s'hagin ofert 65 cursos nous de formació continuada amb més de 1.000 estudiants; és a dir, el doble d'estudiants de formació continuada que de formació reglada, la qual cosa és una característica única de la nostra universitat pública.

Vull aprofitar també com ho feia el ministre, per des d'aquí felicitar i donar el reconeixement que es mereixen a totes les persones que participen i contribueixen a aquesta enorme tasca i encoratjar-los a continuar amb la mateixa empena i els mateixos èxits.

Com deia abans, Sr. ministre, li agraïm el tarannà constructiu de les seves argumentacions pel que fa a les esmenes proposades.

No obstant això, deixi'm fer una breu incidència en aquelles esmenes que, al nostre parer, milloraven el text i no han estat acceptades.

D'una banda, una esmena específica de la Llei de la Universitat d'Andorra: nosaltres volíem conservar, tal com se'ns va sol·licitar des de la mateixa Universitat, l'estructura equivalent actual del vicerectorat existent fins ara. Ha funcionat pertinentment i creiem que no feia cap mena de falta modificar-la. És més, haver-ho fet suposa modificar un esquema amb la seva consegüent possible problemàtica.

D'altra banda, val la pena aturar-nos uns instants en un aspecte per a nosaltres fonamental que,

malauradament, no ha estat inclòs, tot i que afecta les dues lleis. Es tracta de la possibilitat de garantir, per llei, l'autonomia tant institucional com acadèmica de les institucions universitàries. Hem tingut intenses discussions i deliberacions sobre aquests dos aspectes. Aspectes, per altra banda, sol·licitats, demandats i reivindicats des del Procés de Bolonya en el marc de l'espai europeu d'ensenyament superior. Creiem que, garantint l'autonomia institucional i acadèmica sense la intromissió de l'Estat, haguéssim millorat aquestes lleis de manera significativa i ens hauríem alineat amb països capdavanters pel que fa a l'ensenyament superior. No ens n'hem sortit.

En tot cas, però, vull agrair-li el to constructiu a l'hora de fonamentar les argumentacions, les seves argumentacions i del grup que dona suport a la majoria, que entenem que haurien de servir per controlar i protegir l'ensenyament superior al nostre país, però que no podem compartir del tot. Des de l'òptica liberal ens haguéssim estimat més deixar aquesta plena autonomia institucional i acadèmica en mans de les universitats, com es fa en els països punters.

Pensem que no cal una supervisió dels plans d'estudi de les universitats, atès que els títols d'Estat són una potestat avui dia ja garantida pel Govern i no cal una doble certificació per part d'aquest amb els plans d'estudi, la qual cosa limita l'autonomia universitària i contravé, com deia abans, les disposicions que, des de Bolonya, s'estan impulsant a l'Espai Europeu d'Ensenyament Superior.

Per acabar, Sr. síndic. No obstant el que acabo de manifestar, celebrem els avenços que aquestes dues lleis aporten. El Grup Parlamentari Liberal votarà a favor de l'aprovació dels dos textos.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

És ara el torn dels representants del Grup Mixt, Sra. Sílvia Eloïsa Bonet, teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Avui sotmetem a consideració dos regulacions relacionades amb el nostre sistema educatiu, la llei d'ensenyament superior i la llei de la Universitat d'Andorra.

Ja el ministre ens ha explicat de forma detallada la importància dels dos textos legislatius, motiu pel qual no hi entraré. També comparteixo les reflexions que ha fet el Sr. Costa amb tot el que està relacionat

amb el treball en comissió que realment ha sigut molt constructiu.

Però vull destacar un aspecte més tècnic o més filosòfic, i centrar-me en la gran tasca d'homologació i modernització que ha fet la Universitat. Una Universitat capaç d'oferir uns ensenyaments superiors d'alta qualitat i reconeguts internacionalment.

La seva petita dimensió, ofereix la possibilitat d'una educació quasi personalitzada, atenent les peculiaritats dels diferents estudiants, oferint la possibilitat de poder fer pràctiques, entre altres coses, tant a França com a Espanya de forma majoritària i en centres de gran prestigi.

La incorporació, i com a exemple, de l'anglès com a llengua vehicular en algunes assignatures, dona l'oportunitat de captació d'alumnes estrangers, i de la mateixa manera ofereix als nostres alumnes nacionals el coneixement més acurat d'aquesta llengua amb l'objectiu de poder complementar els seus estudis a l'estranger a altres universitats, com també obrir-los les portes a la recerca i al doctorat.

Les esmenes presentades pels grups als dos textos, l'han millorat de forma considerable.

L'educació ha de ser un tema de consens per part de tots si el que realment volem és aconseguir l'excel·lència, motiu pel qual el meu vot als dos textos serà favorable.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

També pel Grup Mixt, per SDP, Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Em referiré primer a la llei de l'ensenyament superior.

El projecte de llei sens dubte millora el marc legislatiu per tal que el país s'adapti als nous reptes de l'ensenyament superior, tal com es diu en l'exposició de motius.

El debat de les esmenes en el si de la Comissió Legislativa d'Educació, ha permès millorar el text, especialment pel que fa al fet que d'universitat pública només n'hi hagi una, punt compartit a la unanimitat per la Comissió.

Ara bé, malgrat en el seu conjunt comparteixo bona part de l'articulat, no puc compartir el fet que la creació de les universitats privades no es faci mitjançant una llei.

En aquest sentit havia presentat dues esmenes que no foren aprovades.

No sembla normal que la universitat pública, és a dir la Universitat d'Andorra, tingui llei pròpia i en canvi les universitats privades es creïn mitjançant autorització administrativa de Govern.

Tanmateix actualment tenim una universitat privada, La Salle, que es va crear mitjançant llei, i d'aprovar-se avui el projecte de llei presentat, acabarem propiciant uns greuges comparatius per a les futures universitats d'àmbit privat.

D'altra banda, el procediment de creació mitjançant llei atorgaria les màximes garanties jurídiques i de transparència a aquestes universitats d'àmbit privat, reforçant doncs el seu rol de cara a afrontar els reptes del futur.

No comparteixo doncs que la creació d'universitats privades es realitzi mitjançant una simple autorització administrativa, i per tant el meu vot serà negatiu al Projecte de llei de l'ensenyament superior.

En quant al Projecte de llei de la Universitat d'Andorra, crec que es feia necessari en el sentit de dotar la Universitat d'Andorra d'una llei pròpia mes enllà de la llei de l'any 2008 d'ordenació de l'ensenyament superior i de la Universitat d'Andorra.

Alhora, la llei amplia i fixa el conjunt dels àmbits d'actuació en acord amb la realitat actual especialment incloent l'ensenyament professional superior i la recerca.

El debat de les esmenes en el si de la Comissió Legislativa d'Educació, ha permès millorar el text, per tal de reforçar el caràcter d'autonomia de la Universitat, però també regulant millor la seva estructura, la seva gestió i el rol i responsabilitats dels òrgans de Govern.

Malgrat que en el seu dia de les 3 esmenes presentades únicament una fou aprovada per transacció, i les altres dues encaminades a reforçar encara més el paper de l'autonomia foren rebutjades, el meu vot serà favorable al Projecte de llei de la Universitat d'Andorra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

També dins del Grup Mixt, pels consellers del PS, Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Debatem sobre la llei d'ensenyament superior i la llei de la Universitat d'Andorra, dos projectes de llei que estan molt estretament vinculats, com ja s'ha explicat.

Començaré per aquest segon, pel Projecte de llei de la Universitat d'Andorra.

Al nostre entendre és un projecte de llei que clarifica la seva estructura, el seu funcionament. A més em sembla que l'estructura quedarà simplificada respecte a l'estructura actual, cosa que també celebrem, i per tant ja no vam fer esmenes en el moment de la seva tramitació, votarem favorablement a aquest projecte de llei.

En canvi, sí tenim algunes remarques en relació al Projecte de llei d'ensenyament superior, a les quals preferim, tot i que donarem suport al projecte de llei, preferim fer esment ara per si en un futur cal tornar-hi sobre aquests dos aspectes.

Aquests dos aspectes que han estat evocats anteriorment per alguns consellers, són bàsicament a qui correspon aprovar els plans d'estudi i l'aprovació per llei o no de les universitats privades.

Ens sembla que són dos aspectes com deia abans sobre els quals la llei evidentment avançarà i avançaria igualment sense els nostres vots, creiem que caldrà tornar-hi en un futur.

Sobre les funcions de l'AQUA i quan correspondrà doncs potser fer aquest pas més endavant, segurament és a hores d'ara una situació que no es dona o no hi ha les condicions per fer-ho, però sembla necessari fer relació als avenços que es fan en aquesta matèria a nivell internacional, tornar a plantejar en un futur aquesta situació.

I en relació de manera més llarga a l'aprovació per llei o no de les universitats privades, sincerament Sr. ministre, i Srs. consellers tenim molts dubtes.

No ens sembla un criteri suficient el criteri de la simplificació administrativa. Al nostre entendre una aprovació per llei o una supressió per llei és evidentment més llarga, però també més garantista i creiem que el que hauria de prioritzar, i no vull dir que el Govern no ho pugui fer bé, el Govern en cada moment és la solidesa del projecte universitari, i creiem que el que hi hagi un debat en relació als projectes que es puguin presentar, ha de ser la prioritat. I que en tot cas, si un projecte és bo i sòlid, rebrà el suport parlamentari, i no crec que algú que vulgui implantar una universitat, tingui una dependència de dos mesos o tres mesos a l'hora de fer-ho, que és la diferència que hi pot haver amb una tramitació administrativa i un projecte de llei, si aquest projecte de llei es presenta, s'informa abastament.

Per tant com deia abans, donarem suport al projecte de llei. Sobre aquest tema haurem de veure com es procedeix perquè ho veiem dia a dia als mitjans de comunicació. Hi ha projectes universitaris que finalment a vegades no tenen prou consistència, que donen problemes, i en un petit país com el nostre la vinculació ràpidament del projecte cap el país és immediata i pensem que a vegades això pot malmetre la imatge en aquest cas, universitària del nostre país.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pels consellers dins del Grup Mixt, d'Unió Laurediana - Independents de la Massana, Sra. Carine Montaner, teniu la paraula.

La Sra. Carine Montaner:

Gràcies Sr. síndic.

Avanço que el Grup Parlamentari Mixt, UL-Independents de la Massana votarà a favor dels dos projectes de llei, fruit d'un bon plantejament ministerial i d'una bona entesa en el marc de la comissió que va permetre la millora del text.

Com deia el Ferran Costa i la Sra. Sílvia Bonet, va ser un plaer treballar tots plegats per justament millorar el text. Va haver-hi un molt bon ambient, un esperit constructiu i positiu pel bé de la comissió.

El Projecte de llei de l'ensenyament superior i el Projecte de llei de la Universitat d'Andorra van en el mateix sentit.

El primer, doncs la llei de l'ensenyament superior proposa un marc legislatiu que dona resposta entre altres, a les noves necessitats formatives dels ciutadans d'Andorra, a la nova realitat de l'ensenyament superior europeu, al tractament de la discapacitat en l'ensenyament superior i a la lluita contra la discriminació.

Aquest text té com a objectiu garantir la qualitat del sector privat i públic gràcies a l'AQUA.

Quant a la llei de la Universitat d'Andorra, nosaltres pensem que optimitza l'estructura i el funcionament de la pròpia universitat.

És per això que votarem a favor d'aquests dos textos legislatius.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pel Grup Parlamentari Demòcrata, té la paraula el conseller, Sr. Josep Anton Bardina.

El Sr. Josep Anton Bardina:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Avui se sotmet a votació d'aquesta Cambra dos projectes de llei d'educació en l'àmbit de l'ensenyament superior.

Va ser l'any 2008 quan aquest Consell General aprovava la llei d'Ordenació de l'Ensenyament Superior, una llei que perseguia entre d'altres, donar resposta als reptes sorgits arran de les declaracions de la Sorbona i de Bolonya que van suposar l'inici de l'acció del procés unificat de l'Ensenyament Superior Europeu.

Es creava aleshores una legislació que pretenia donar una resposta vàlida als reptes presents i de futur que ens deparava el repte europeu en l'àmbit de l'Ensenyament Superior. Una legislació coherent amb les exigències i la realitat del nostre país en aquell moment.

En una mateixa llei es contemplava i desplegava, tant l'àmbit de l'Ensenyament Superior com el de la pròpia Universitat d'Andorra, seguint uns objectius molt clars, tot creant els processos necessaris per tal de garantir la qualitat de l'Ensenyament Superior, promovent la mobilitat dels estudiants i dels professors, posant en funcionament una nova estructuració de les titulacions basada en 3 cicles universitaris i potenciant l'àmbit de la recerca i de l'aprenentatge al llarg de la vida, entre d'altres.

Des de l'aprovació d'aquella llei, Andorra ha anat adequant la seva normativa per tal d'assolir aquests objectius.

I ara, transcorreguts més de 10 anys, i amb els importants i ràpids canvis en el camp educatiu calia actualitzar la norma.

Amb molt bon criteri, el Govern ha cregut convenient actualitzar-la, fent-ne dos textos legals separats i a l'hora complementaris.

Per aquest motiu s'han presentat dos projectes de llei:

Un, centrant-se en el desplegament de l'Ensenyament Superior a Andorra.

I un altre, creant una legislació específica i concreta per la nostra universitat pública.

El primer, el que fa referència a l'Ensenyament Superior, pretén seguir desplegant, actualitzant, adequant i endreçant aquesta etapa educativa i formativa fent que el nostre país s'adapti als nous reptes tot proposant estructures versàtils que

garanteixin que la internacionalització del nostre Ensenyament Superior sigui una realitat.

Una llei que pretén donar resposta als dos àmbits de l'Ensenyament Superior: el dels estudis universitaris i el de l'Ensenyament Professional Superior, situant les dues vessants al mateix nivell, i sense oblidar-nos de la recerca i de l'aprenentatge permanent al llarg de la vida.

En aquesta llei es defineixen les finalitats i principis de l'Ensenyament Superior, l'accés a aquest tipus d'Ensenyament, els òrgans de Govern de les institucions tant públiques com privades, l'activitat acadèmica, els drets i els deures dels alumnes i del personal docent i tècnic, els títols acadèmics, els processos de reconeixements i convalidacions de titulacions, el crèdit europeu, entre d'altres.

També s'ha volgut adequar la legislació als principis del Conveni relatiu del dret de les persones amb discapacitat, com s'està fent amb la resta de normatives que surten d'aquesta Cambra.

Com he dit anteriorment la norma aprovada l'any 2008, d'Ordenació de l'Ensenyament Superior, també contemplava en el seu capítol primer, allò específic a la nostra universitat pública, i derogava la llei d'universitats que l'any 1997 s'havia aprovat per crear la Universitat d'Andorra.

Ara també s'ha volgut "posar en solfa" aquesta normativa i després de més de 20 anys d'història i de trajectòria exponencial han fet que la Universitat d'Andorra s'hagi guanyat per mèrits propis tenir una norma jurídica específica i diferenciada de la norma general que regula l'Ensenyament Superior.

Per això es presenta per separat el segon dels textos legislatius, el Projecte de Llei de la Universitat d'Andorra.

Aquesta Llei té per objectiu definir les finalitats pròpies de la Universitat d'Andorra, la seva autonomia i el seu caràcter públic. Regula també la seva gestió interna, i en defineix les funcions acadèmiques i administratives, enumera també els òrgans de Govern, el finançament, l'activitat acadèmica, els plans d'estudi i els convenis de col·laboració, entre d'altres.

En definitiva, una norma que modernitza i ajuda a la nostra Universitat a desenvolupar-se tot seguint criteris de qualitat i promovent en tot moment la seva evolució.

Com a vicepresident de la Comissió d'Educació comparteixo plenament les paraules del nostre president, el Sr. Costa i la resta de consellers generals que m'han precedit.

Cal dir que el treball de les esmenes en Comissió ha servit per millorar els textos que el Govern havia

entrat a tràmit parlamentari. I s'ha fet, com sempre al llarg d'aquesta legislatura des del respecte, l'esperit crític, i l'ànim constructiu que impera en aquesta comissió legislativa, plenament conscients que en "educació" no s'ha de fer política. No tot s'hi val!

Per això vull acabar la meva intervenció agraint al nostre ministre d'Educació, al Sr. Jover, i a tot el seu equip ministerial la feina feta.

Ministre us heu mostrat en tot moment proper, participatiu, disponible i col·laborador. Moltes gràcies!

Per tot l'exposat i com no pot ser d'una altra manera, el nostre grup parlamentari donarà ple suport a les dues lleis que es presenten.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna altra intervenció per part de Govern...

Sr. ministre.

El Sr. Eric Jover:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Deixeu-me començar agraint el posicionament de vot dels diferents grups parlamentaris. Crec que és un senyal fort que el text de la Universitat d'Andorra hagi estat votat per unanimitat i que el de l'ensenyament superior per una àmplia majoria. I m'hi referiré després Sr. Naudi.

Jo crec que han sortit algunes temàtiques i m'agradaria tocar-ne alguna d'elles, potser començaré pel Sr. Ferran Costa.

Potser m'he equivocat però quan feia referència a la figura del vicerector, em sembla que comentava que el text legal actualment vigent, el del 2008, preveia aquesta figura.

Jo diria que no hi era present en el text del 2008, però per usos i costums sobretot associats amb el desenvolupament dels estatuts, doncs hi havia persones de confiança que ajudaven a realitzar la feina al rector.

Aquesta figura podrà continuar existint i el que fem és crear la figura de vicerector i aquesta figura tindrà un pes més destacat i reconegut per llei. Si la universitat necessita continuar amb gent que pugui fer coordinacions, doncs pels propis estatuts les podrà continuar tenint.

Referent als plans d'estudi, diria que s'hi ha referit tant el Sr. Ferran Costa com el Sr. Pere López.

Us voldria comentar que el fet de què els plans d'estudi estiguin aprovats per Govern, en cap cas no quarta ni la qualitat ni la llibertat dels projectes.

De fet, el mecanisme serà: se'ns presenta un pla d'estudis, aquest pla d'estudis ha d'estar acreditat i això és una condició sine qua non per l'agència de qualitat, i després aquest element s'eleva a Govern i el Govern considera si s'aprova o no aquest pla d'estudis.

Aquest mecanisme diríem, que la pròpia agència de qualitat ha considerat que mantenir els criteris de qualitat necessaris i que no quartava la llibertat de desenvolupar-ho en aquest sentit.

També hem de dir que països en què els paràmetres de qualitat estan molt desenvolupats o regions com per exemple Catalunya, que a nivell europeu doncs estan molt ben considerats pel que fa a la qualitat d'ensenyament superior, tenen un mecanisme molt similar. És a dir, els plans d'estudi han de passar obligatòriament per l'agència de qualitat catalana, i després és el govern regional que agafa la decisió de si s'implementa o no.

Hem de considerar que tots els títols d'Estat tenen uns costos associats importants. Són formacions que estan àmpliament subvencionades. Llavors crec que és normal que Govern pugui també participar no del seu contingut sinó de la decisió final d'aprovar o no aquest pla d'estudis.

Pel que fa referència a les universitats privades o als centres d'ensenyament superior públics que no siguin universitats, que es puguin crear no per llei sinó per un acte administratiu, jo crec que no treu solidesa en el procés.

De fet, els tècnics que estudien les memòries i que han de donar-nos els elements per aprovar-los seran els mateixos que al final provocaven que Govern entrés un projecte de llei associat amb una universitat.

Hem de dir que el model que ara triem és un model que existeix, mentre que el model que teníem antic, doncs segurament s'enfocava més a la realitat espanyola, on les institucions d'ensenyament superior s'han de crear per llei. La realitat francesa fa que siguin més decisions del propi govern.

Així doncs, jo crec que és homologable el que està passant i hi haurà el compromís per part de Govern, com no podria ser d'una altra manera d'estudiar la solidesa dels projectes i d'estar molt atents amb la solidesa dels projectes que se'm presenten.

A més a més, malauradament, el fet de ser per llei tampoc és una garantia i ja vam passar per aquest pas, i de fet és el que ens va, diferents forces polítiques d'aquesta Cambra, portar la decisió de què

potser el mecanisme que havíem triat, tot i ser lícit, doncs complicava massa les coses i tampoc no era una garantia que els projectes fossin projectes d'èxit.

De totes maneres li agraeixo al Sr. Pere López en el sentit de què ell mostra que no se sent completament a gust amb aquesta metodologia, però entén que el projecte de llei és en global positiu, i a més a més, doncs també entén que en educació és important donar missatges de què anem tots a l'una. I en aquest sentit ho contraposo una mica amb la decisió i el vot desfavorable per part del Sr. Víctor Naudi, que de fet ja hauríem d'estar-hi acostumats, però crec que tampoc no fa cap favor a aquesta Cambra per una qüestió de metodologia que hi ha països tan reconeguts com França que han triat el que ara nosaltres farem, voti negativament una llei que és un pas endavant.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna intervenció per part dels grups...

Per part del Grup Liberal...

Per part del Grup Mixt, Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Simplement doncs per contestar al Sr. ministre.

Sr. ministre, només faltaria que no pogués votar el que jo vull, en coherència amb el que he dit, i per tant lamento les seves apreciacions.

En tot cas, el meu vot és negatiu, tot i que bona part de l'articulat com he dit, puc compartir, i jo crec que es va millorar en aquest treball com s'ha explicat per part dels diferents intervinents, només va fer una bona feina.

Ara bé, jo crec que uns dels pilars essencials de l'ensenyament superior havia de ser de mantenir la creació d'universitats privades doncs mitjançant llei, sinó del contrari estem creant universitats de primera i de segona.

Com no pot ser d'altra manera, jo crec i defenso l'ensenyament públic primer de tot en primera instància, i ara aquesta ha de ser per excedència i per tant doncs el fet que la Universitat d'Andorra que només n'hi hagi una que es faci per llei, jo crec que això és una bona cosa i aquí hi estem tots d'acord.

Ara bé, no treu que les universitats privades, jo crec que també s'haurien d'autoritzar mitjançant llei perquè si volem atreure inversió estrangera i en aquest cas la paraula potser no és gaire adequada en

aquest sentit, però sí que jo crec que el nostre país ha d'avançar cap aquí, amb un...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Víctor Naudi:

Ja vaig acabant Sr. síndic.

...en aquest espai de l'ensenyament de les universitats privades doncs hi ha molt a fer, el nostre país té molt a dir i per tant jo crec que per reforçar aquest caràcter i donar el màxim de garantia, això hauria de ser per llei, i això no treu que impliqui fer o posar més dificultats tant per crear-les com per desfer-les. Tenim un mal exemple d'una universitat, la Universitat de les Valls, però el problema no va ser per la llei, el problema va ser segurament perquè no hi havia prou seguiment, prou control en la gestió i aquesta és una altra gestió.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Algun altre representant del Grup Mixt desitja intervenir...

Del Grup Demòcrata, tampoc...

Alguna altra intervenció...

Bé, acabades les intervencions i vist el sentit de les mateixes, procedim a votar el Projecte de Llei de l'ensenyament superior.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sr. secretari, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí.

27 vots a favor, un en contra i cap abstenció.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Doncs a la vista del resultat, declaro aprovat el projecte de llei.

I finalment en relació al Projecte de Llei de la Universitat d'Andorra i vist el manifestat, si no hi hagués objecció, us proposo la seva aprovació per assentiment.

Declaro aprovat el Projecte de llei.

No havent-hi més punts a l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

(Són les 13.30h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877